

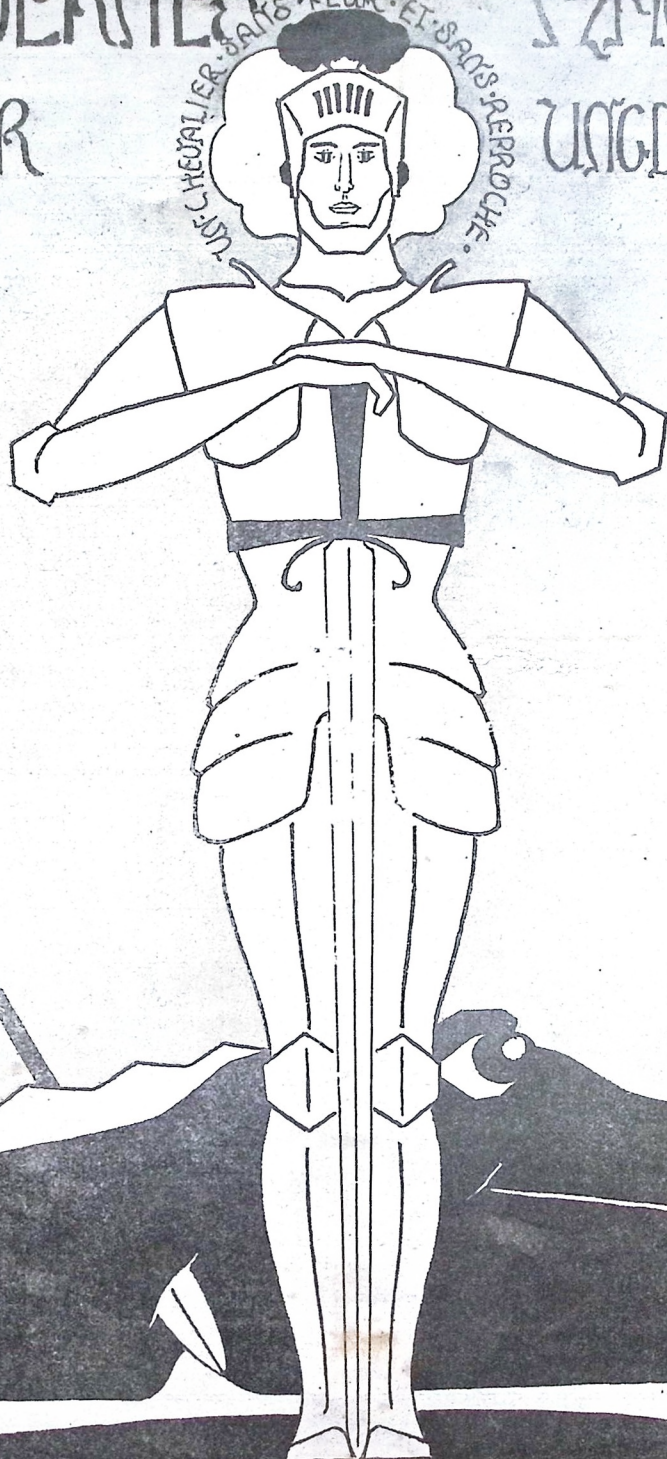
SPREJDERNES

MAGASIN

VOR

UNGDOSZ

UNION CHEVALIER SAYS-REUR-ET-SAYS-REPROCHE

Nº 7

APRIL 1919

3 MRC.

Artikler for Ungdommen annonceres bedst i „Vor Ungdom.“

— Nordens største Dreng- og Ungdomsblad. —

Forretninger i Provinsen

som har Interesse i Annoncering af Artikler for Ungdommen annoncerer med størst muligt Udbytte i

„Vor Ungdom“.

De lokale Annoncer indrykkes i nær Forbindelse med den lokale Tekst i Rubrikken „Fra Divisionerne,“ se inde i Bladet.

Bladet holdes af samtlige under det danske Spejderkorps staaende Spejdere samt af over 1500 Ikke-Spejdere.

Oplaget er mindst 4000 Eksp. og er mere end fordoblet i de sidste to Aar.

Bladet udgaar den 1. i hver Maaned. Annonce-Priser: se Side 1 for neden til højre.

Til Spejdere og andre Abonnenter.

Vil du sælge eller købe

Spejdertøj,
Lejr-Rekvisitter,
Telte,
Kogegrej,
Canoer,
Sports-Rekvisitter,
Cykler,
Fodboldstøvler,
Kaniner,
Kaninhuse,
Frimærker,
Bøger
o. lign.

indrykker du en lille Annonce i „Vor Ungdom“.

Pris 20 Øre pr. Millimeter.

Anbefal dine Kammerater at gøre det samme

NB. Indsend kortfattet tydeligt Manuskript samt Beløbet (pr. Postanv. el. i Frim.) senest d. 12 i Maaneden.

Vi søger Spejdere

til Annonce-Tegning ude i Landet og antager

en Repræsentant i hver By.

Provision:

20 % af den tegnede Annonce-Sum.

Sæt dig straks i Forbindelse med os, om du ønsker at medvirke!

Vor Ungdoms Annonce-Afdeling for København, de danske Øer samt Norge.

Postadresse:

Vor Ungdoms Annonce-Afdeling
Strandvej 110 C., Hellerup.

Kontortid Kl. 12—1.

Telf. Hellerup 1313.

D. E. C.

AKTIESELSKABET

DANSK-ENGELSK CAMEL FABRIK

ODENSE

Chic Fløde Caramel

Hof Fløde Caramel

D. E. C. Creame-Caramel

Blacks Toffee Stange

Velsmagende og meget nærende. Anbefales til Spejderudflugter.

Faas overalt eller direkte fra Fabrikken.

SPEJDERNES · MAGASIN VOR · UNGDOM

3. Aarg.

APRIL 1919

Nr. 7

Vi fik Ret — ikke fordi Postvæsenet har klaget, men der var alligevel et underligt Blink i Øjet — af de utroligt mange Besvarelser har Dommerne haft et vanskeligt Hverv med at lede de 10 bedste ud. Nedenstaaende findes de — Præmierne er afsendt. Red.

Kaptajn Spandings A-B-C,
for hver Spejder god Idé,
køb en gul, en rød, en grøn,
saa bli'r Sommerlejren skøn.

Vagn Riisager, Hjørring.

Jeg kender ingen Bog saa køn
som Kaptajn Spandings Abc. (udtales
„Aps“, Red.).

Og jeg bli'r gul og rød og grøn,
bli'r Præmien ej min — — — haps!

V. Orloff, Svendborg.

„Vær beredt“ med Pen — ge — ne
er hver Spejders A-B-C,
køb G. Spandings Sparemærker,
de kan gøre Underværker.

Mogens Fog, 1. Aarhus

Hvert et rigtigt Spejderhjerte bæver,
naar han tænker paa sin Sommerlejr,
gult og rødt og grønt for Øjet svæver!
Kaptajn Spandings A-B-C vil vinde Sejrr.

En Patrouillefører.

Naar du køber Spandings A-B-C
vil du Sommerglæder ha'—ye'—de'.

Hm.

Halloj! Drenge, her skal I se,
Gem Sorgerne i jeres Lommer.
Kaptajn Spanding har udgivet en ny
A-B-C,

vi skal alle i Lejr til Sommer.

Bjerring Christensen, 2. Aarhus.

Før hamstrede man Kaffe, Smør, Gryn,
Flæsk og Te,
nu hamstrer alle Spejdere kun Spandings A-B-C.

Stig Madsen, Silkeborg.

Agitér —
mer og mer —
hver Spejder —
for A-B-Cer.

Stig Madsen, Silkeborg.

Spejdere! Køb Spandings A-B-C til 1,75,
husk paa Sommerlejrens friske Glæde
og Kommers.

Emil Ahlefeldt-Laurvig, 2. Aarhus.

Køb Kaptajn Spandings gul-røde-grønne
A-B-C,

1 Kr. 75 Øre koster de alle tre.

Spejdere! spar sammen, køb saa mange
I kan,

saa at vi kan samles i Lejren alle Mand.

Anker Hofmejer Petersen, Grenaa.

Abonnement

4 Kr. pr. Aar, Enkelt
No. 35 Øre.
Udenlandsk Abonne-
ment: 5 Kr. for et helt
Aar, 2 Kr. 50 Øre for
et halvt Aar.

Udgivet af „Det danske Spejderkorps“

Redigeret af TORRY GREDSTED, Prmlt, Box 75, Viborg.

Annoncering

Pris pr 1/4 Side 100 Kr., 1/2 Side
50 Kr., 3/4 Side 25 Kr., 1/4
Spalte 34 Kr. For mindre
Annoncer 20 Øre pr. m/m.
Rabat for 12 Gange 10 %.
Afdeling for København og Borne
Strandvej 110, Hellerup. Tlf.
Hellerup 1313.
Jysk Afdeling, Tlf. 4646, Aarhus.

Redaktionens og Ekspeditionens Adr.: Viborg.

Vindjakker og Olskindsfrakker

Bedste Kvalitet — Billigste Pris

Studiestræde 30.

Vindjakker

Til Herrer — Damer — Børn
Kr. 14.00 — 32.00

Gummi Imprægnerede
Kr. 38.00

Olskinds Regnfrakker

Drenge og Piger
Kr. 17.00 — 24.00
Herre: Kr. 35.50 — 38.50
Dame: Kr. 38.50 — 42.00

Spejder.D Depotet Telf. 3183

Elis Mellerup

Strandvej 159. Telf. Hellerup 739

Cigarer, Tobak, Cigaretter

P. Wulff. — Horwitz & Kattentid.
A. M. Hirschprung & Sønner m. m.

EINAR HARCK,

Bog- og Papirhandel.
FIOLSTRÆDE 33 (Hj. af Nørrevold)

Nye og brugte

SKOLEBØGER

Telefon 9148

Telefon 9148

Englands fineste
Cykle

Humber

fabrikeret af:
Humber Ltd., Bee-
ston og Coventry

Verdens ældste og største Cyklefabrik.

Humber Cyklen benyttes bl. a. af:

Hs. Maj. Kongen af England.
— Dronningen af England.
— Kongen af Norge
— Dronningen af Norge.
— Kongen af Italien

Hs. Maj. Kongen af Grækenland.
— Kongen af Spanien.
— Shahen af Persien.
— Sultanen af Marocco
— Emiren af Afghanistan.

Generalrepræsentanter for Skandinavien:

N. RAABERG & Co.

Farvergade 8—10. — KØBENHAVN — Telefon 9832.

Ulvebogen

At Sir Robert Baden-Powell
Dansk Udgave ved C. Lembeke

Instruktionsbog
for Ulveungerne

Pris 4.00

faas gennem

Munderings Depotet

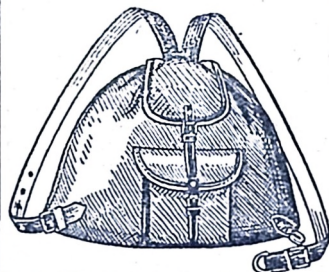
Studiestræde 30, Kbhvn.
Tlf. 3183

NEYE

VIMMELSKAFTET 28

Rygsække

Forskellige Størrelser og Kvaliteter fra
Kr. 2.50

Annoncer

1

Vor Ungdom

Nordens

største

Drenge- &
Ungdoms-

Blad

Annoncer

til

Vor Ungdom

Afdeling for København og Øerne
samt Norge

sendes under Adresse:

VOR UNGDOMS

Announce-Afdeling

Strandvej 110 C. Hellerup

Kontortid: Kl. 12-1, Tlf. Hellerup 1313

Opsangen paa Marchen.]

„Drenge!

Hører I Røverbarchen — ser I Gendarmene komme stappende ned gennem Hulvejen — hører I deres

„Støvler — Støvler — Støvler
og Støvler“

Hører I, hvor de sætter Pladerne i Jorden, saa hele Skoven giver Genlyd — ser I, hvor de ængstelig spejder til højre og venstre for at faa Øje paa de Røvere, som deres larmende Fodtrin forlængst har sendt over alle Bjerge.

„Det er, det er Gendarmene — Gendarmene — Gendarmene“

Lejren nærmer sig, Drenge, og Spørgsmaalene begynder at stille sig.

Hvilken Trop vil være i Stand til at gengive Scenen fra „Røverne“ indflettet i en flks lille Friluftsfilm opført af Troppen?

Hvilken Trop vil være i Stand til at møde med de bedste „Joe-svumhej“ Raab? Og hvem synger den bedste Opsang af hele Bundet?

Kender I Madelon-Visen? Hvis I ikke allerede har hørt den, skal I nok faa den at høre. Inden der er gaaet to Maaneder, vil der ikke være en Lirekassemand over hele Landet (af dem, der endnu har lidt Gang i Træbenene da) som ikke har sat sine 5 Ører i den. (Dette

skal dog ikke være nogen Opfordring til at drive Grin med Lirekassemand. Tværtimod. Kan I en Gang hjælpe saadan en Mand med at bære hans Kasse et Stykke Vej for ham, saa skal I gøre det og tænke paa, hvor glade I selv maa være ved at have to raske Ben at gaa paa).

Men det var Madelonvisen, de franske Soldaters Opsang under Verdenskrigen.

Selvfulgelig handlede den om en dejlig Pige — det gør Soldatervi-ser jo altid (Soldater skal jo ogsaa have deres at gøre Grin med, og de har nu valgt Pigerne). Men det var nu forresten slet ikke dette, der var det morsomme ved det — undtagen lige til at begynde med, naturligvis. Nej det morsomme var, at inden der var gaaet ret længe, lavede alle de franske Regimenter om paa Visen — de strøg Vers og digtede andre til, saa den ikke var til at kende igen, saa de til sidst havde hver sin specielle Madelonvisen — netop saadan som de, dette Regiment med dette guddommelige Humør og de rædselsfulde Foretagender bag sig fandt, at den var allermorsomst og allerguddommeligst.

Og da de var naaet saa vidt og havde sunget de samme Vers 137

Gange (Det var vist ved det 137te Infanteriregiment) begyndte de helt forfra og lavede Versene om igen — noget skulde Tiden jo gaa med, inden denne elendige Krig fik Ende — og saa var det de menige (for det var naturligvis dem, der lavede Versene) kom paa dette nederdrægtige Paafund, at de kunde benytte disse Vers til at fortælle deres Kaptejn „at det var lidt skralt med den Smule Søvn, de havde faaet sidste Nat“, og „at nu kunde det maa-ske være helt godt at holde op med denne evige Marcheren og Marcheren, den deres smaa Føder, som var indstillede paa bonede Gulve og Laksko, slet ikke havde godt af“ og „at det for Resten ogsaa var rigtig sløjt med de Boller, de i den sidste Tid fik serveret paa Suppen.“

Det var et djævelsk Paafund, og det kunde give en Kaptajn noget at gruble over.

Ikke sandt, sikke nogle Karle!

Men nu skal jeg sige Jer noget: — Jeg har faaet en vanvittig god Ide.

Vi laver ogsaa vores egne Madelonviser. Vi vil have en hel Masse af dem — hver Trop kan have sin, og I kan putte alle de Nederdrægtigheder i den I vil, blot de er gode.

Madelonvisen skal være vor Lejrslagsang i dette Aar. Det er ganske givet, at vi maa have saadan en Bang Bang — Vise, naar vi skal rykke i Lejr sammen. Hvordan i al Verden skulde vi ellers kunde finde hinanden.

Men til at begynde med maa vi have en og den samme Sang allesammen ligesom de franske Soldater, en vi kan synge paa den uendelige Vandring mod Lejren, under Forberedelserne og under alt Besværet med at faa Grejerne i Orden og med at faa Kokkene og

Teltslagsningsholdene og Olympiade-folkene indeksercerede og trænede op. Og saa kan vi efterhaanden give vore Kvaler Luft i de nye Vers, vi digter til.

Og vi har allerede Sangen! Den store Rævejæger har lavet den, og I kan finde den andensteds i Bladet.

Det er *Tykke Per* — Tykke Per, Troppens forkælede Lykkebarn, dens gode Humør, dens muntre Indfald, dens gode Mad.

Tykke Per, der altid er parat til at hjælpe andre, og som kun har et svagt Punkt — sin Tykkelse og saa Marcherne, som han ikke kan med.

Tykke Per, som hele Troppen holder sin Haand over og vogter som en Skat, for at han ikke skal gaa i Stykker for dem.

„For Tykke Per er Troppens

Lykkestjerne, altid parat til al Slags Sjøv og Fest, men han hjælper alle lige gerne, og hans Mad er altid bedst.

Ja, tykke Per er færdig paa Sekundet skaffer os Grød og Bøf og meget mer, derfor tumler snildt han hele Bundtet Tykke Per, tykke Per tykke Per“.

Men vi maa ogsaa have nogle Raab

De amerikanske Soldater havde saadan nogle, og uden dem havde Vestfronten aldrig faaet de Buler, den fik. Nogle rigtige „Joe-svum-hej-Raab“ maa det være, ellers bliver det hele ikke til noget.

Midtjydske har et — men det er altfor pænt og saa pralende, at de i det højeste kan være bekendt at raabe det til sig selv nede i en eller anden mørk Kælder, lige inden de „sætter Hjørnetanden i Underlæben“ og farer frem for at slaa os allesammen i Nældekampagnen eller — Olympiaden.

I Sol, i Regn, i Slud, i Blæst Midtjyske bedst.

Olympiaden! Ja, jeg vil nok sige det. Hvis de nu ogsaa vandt

den! Ja, saa skulde de minsandten have Lov til at raabe det.

Ved I for Resten, hvad der er Meningen med disse Raab? Nu skal I høre: Man kan bruge dem til to Ting — enten til at fortælle andre noget om sig selv (som midtjydske) eller ogsaa til eget Forbrug (i Kælderne) til at slaa en Ting fast, naar man ikke vil glemme den (sin Spejdertørn f. Eks) eller til at holde sammen paa „Klumpen“ i et Øjeblik, hvor det rigtig kniber — eller maaske begge Dele i Forening. Men ingen af Delene, det er lovlig lidt Eksistensberettigelse for et Raab.

Jeg har hørt fortælle om en Vesterbro Trop, der havde saadant et Raab. Den gik om Bord i en Damper og lige i det Øjeblik den tykke Røg begyndte at vælde op af Skorstenen, og Forenden svingede ud, gav den Raabet til de viftede Tusinder der inde paa Kajen.

„Joe-svum-hej“

(Almindelig Forbavelse. En ældre forstandig Herre ses tabe Underkæben helt ned paa sit Skjortebryst).

„Joe-svum-hej“

(Raabet bliver gentaget taktfast og godt, og Mængden jubler. Den forstaar ikke et Ord af det, men den jubler. Saaledes er Mængden.)

„Joe-svum-hej“

Den Mand, der fortalte mig det, betroede mig underhaanden, at det ikke var paa Honolulu dette var foregaaet.

Ligemeget — denne Trop havde nu alligevel fat i den rigtige Ende, hvad det angaar at rouse en Begejstring op.

Den havde et Raab, og den kunde bruge det baade taktfast og godt. Fejlen var blot den, at dette Raab hverken sagde det ene eller det andet. Men tænk om Raabet nu havde lydt saaledes!

Vi ved altid en Vej

Joe-svum-hej!

Ja, saa var der maaske nogle, der vilde have tænkt, at foreløbig klarede Kaptajnen paa Damperen jo nok *det* Spørgsmaal for dem, men der vilde maaske ogsaa derinde paa Kajen have været en bekymret Moder, der følte sig beroliget ved at hendes lille „tykke Per“ saa saa tillidsfuldt paa Forholdene.

Ikke sandt! Der vilde være nogen Meningen i dette. Den første Linie gav Indholdet, og den anden var den Fanfare, der slog til Lyd for det, man vilde have sagt.

Vi skulde se at faa lavet nogle flere Raab af den Slags, og saa faa lært at raabe dem ordenligt. Hver Trop skulde have sine egne Raab, mange af dem.

Se her er et Raab, som I allesammen kender:

Paa'n-Paa'n-Paa'n igen

lille Madam Frederiksen!

Ikke sandt! Det er ganske udmærket, naar man falder paa Isen og slaar sig en Bule i Baghovedet. Det er bare saa gammeldags. Men hvad, man maatte vel nok kunne finde paa nogle nye og mere moderne.

Lad mig se.

Gælder det en Spejdertørn

Er vi der som en Ørn!

Det skulde være en Spejdertørn og være for en Ørnepatrulje. Men det er et daarligt Raab — *vi* og *en Ørn*, det lyder ikke godt.

Der var sikkert en af Jer, der kunde lave det bedre.

Lad os tage et andet.

Lad det regne li' saa stærkt

det kan

Vi holder Stand.

Ogsaa det kunde være bedre.

Paa'n igen.

*Lad en Ting være nok saa
troldet skabt
Vi gir' aldrig tabt.*

Troldet — Hm.

Nej, nu vil jeg hellere lade Jer komme til. I forstaar jo nok, at naar jeg ikke gaar videre i Teksten og ser at lave et virkeligt godt Raab, er det kun fordi jeg ikke vil hugge alle de virkelig gode Ideer fra Jer.

I Lejren faar vi se, hvad I har faaet ud af det.

Men naturligvis, et virkeligt godt Raab er Guld værd for en Trop, og den kan slet ikke staa sig ved, at en anden Trop gaar hen og hugger det lige for Næsen af den.

Jeg vil derfor raade Jer til i Tide at tage Patent paa alle virkelige gode Raab. Send dem ind til mig, saa skal jeg sørge for, at de bliver offentliggjorte som den og dens Raab — dem andre har at holde deres forkølede Stemmer fra.

Men vi skulde ogsaa se at faa udrettet noget nyttigt

Som I ved samles der i denne Tid ind til Sønderjyderne. Og den 15. April i Aar skal der slaas et kollossalt Slag for dem.

Der maa vi være med! Og denne Gang maa vi være med, saa det batter noget.

Vi har lige fra Indsamlingskomiteen modtaget en Skrivelse, hvor den siger, at den gerne vil have vor Hjælp.

Lad os vise dem, at vi kan gøre noget!

Og lad os vise Sønderjyderne, som i 55 Aar har ført en tapper Kamp, fordi

de var danske, og de vilde vedblive at være danske og som paa det sidste har maattet slaas for et Land, som ikke var deres

og som nu næppe har et Hjem, hvor ikke en Far eller en Broder er blevet derude.

Lad os vise dem, at vi beundrer deres trofaste og staalsatte Udholdenhed gennem alle disse Aar, at vi højagter dem for den Tapperhed og den Troskab, hvormed de sloges for det Land, som ikke var deres.

Lad os vise dem, at vi vil gøre alt for at hjælpe dem med at lindre den Nød, som Krigen har ført over deres Hjem — den Nød, som vi selv saa lykkelig har undgaaet.

Hvor mange er vi Dreng?

3000 og vi er allesammen med ikke sandt!

Og hvad koster en sønderjysk Blomst! 10 Øre.

1 Blomst solgt af hver af Jer det giver 300 Kr.

10 Blomster solgt af hver af Jer det giver 3000 Kr.

100 Blomster solgt af hver af Jer det giver 30000 Kr.

Kære, det er jo ingen Ting.

Der maatte kunne tages meget mere for de Blomster.

Vi vil se at faa Lov til det.

Ikke sandt 100.000 Kr. Det vilde være et passende Beløb for os.

Hvad om vi fik lavet nogle Sønderjyske Indsamlingsraab, nogle Raab der rigtig kunde rouse baade os selv og andre op. Tænk paa det.

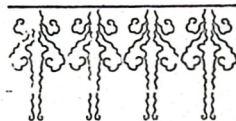
Send mig nogle Forslag. Jeg er saa daarlig til at finde paa den Slags.

Plumbent

Patentbureau for Raab.

Patent Nr. 1. „Joe-svum-hej“ — tilhører 2' Vesterbro Trop.

Troppen har en bestemt Mening med dette Raab. Hvad det er, er imidlertid Troppens Hemmelighed. Det egner sig altsaa kun til „Kælderbrug“ — Det er sikkert glimrende som saadant, men Troppen burde have nogle flere.

Patent Bureau for Raab

Raab Nr. 2. ???

tilhører Red.

Sct. Georgs-Dagen, 23. April.

Mel.: Hil dig, vor Fane.

I.

Svigfuld og skællet
Dragen paa Vang
segnede fældet,
Blodstraalen sprang.
Georg til Ære
klar er hans Lære
Løftet vi hilser med Sang.

III.

Løftet er skrevet
i vore Sind.
Dybt er det blevet
prentet derind.
Ej skal det slettes,
aldrig forgættes,
ej vorde Mundsvejr og Vind.

II.

Brødre i Sønder,
Brødre i Nord!
Hører og skønner
Alle vort Ord:
Vi er tilsammen
Grene paa Stammen,
Stammen er Spejdernes Kor.

IV.

Brødre i Øster
Brødre i Vest!
Hør, vore Røster
klinger af Fest:
Ej er vi ene,
Stammen har Grene,
fjernest de rækker og næst.

Olaf Hansen.

FLODEN.

Af Alee, G. Peargsh.

Den endeløse Regn havde bragt en hel Vandstrøm ned ad Bjærgene, og Floden var gaaet over sine Bredder. Den var steget saa meget, at største Delen af Dalen var oversvømmet, hvorved der var forårsaget større Ødelæggelser ikke mindst med Hensyn til Trafikken, og en Del af Jernbanelinien mellem Dalens to Hovedbyer var erklæret for usikker.

Fra Ingeniøren, som havde Overopsynet med denne Del af Linien, og som om Morgenen var taget ud af denne, havde man modtaget et Telegram, hvori han bad om mere Hjælpemandskab.

„Den store Jernbanebro er i Fare“ saaledes lød Slutningen paa Telegrammet.

Val Dixon, som var Kontorist i Stationsforstanderens Kontor, havde hele Eftermiddagen arbejdet haardt, og nu Klokken 6 havde han taget sig et Øjeblik fri for at drikke Te. Han sad netop og lyttede til de sidste Nyheder, da Stationsforstanderen viste sig i Døren til sit Kontor og kaldte paa ham.

Val sprang op og hilste, han hilste ganske naturligt, fordi han kort før havde taget sin Spejderuniform paa.

„Du kommer til at tage med det Hjælpetog, som skal til at køre nu,“ sagde Stationsforstanderen, „der er kommet vigtige Instruksur til Hr. Durward, og han skal have dem øjeblikkelig; her er de, giv dem kun til ham selv.“

Val stak den officielt udseende Konvolut i sin Rygsæk og gik straks over til femte Perron, hvor et lille Tog bestaaende af en let Maskine og to Vogne holdt.

Skønt dette betød Tabet af et Møde i Tropslokalet om Aftenen, var Val dog meget glad for det Hverv, der var blevet ham paalagt, da han her fik rig Lejlighed til at se, hvad der foregik ved Broen; han sprang derfor hurtigt op i Vognen, og Toget kørte.

Da det var nødvendigt at køre langsomt, tog det over en halv Time at køre de tolv km til Broen. Regnen strømmede stadig ned og gjorde Aftenen dobbelt mørk.

Da Hjælpetogets standsede ca. 100 m fra Broen og Val sprang ned, var det som om han var omgivet af en kulsort Mur, der kun hist og her var gennembrudt af funkende Lys, som bevægede sig frem og tilbage.

Han gik et Par Skridt frem og mødte her en taageagtig Skikkelse, som gik tæt forbi ham.

„Kan De ikke sige mig, hvor jeg kan faa fat paa Hr. Durward, Ingeniøren?“ raabte han.

Den skyggeagtige Skikkelse, som viste sig at være en af de Mænd, der var

taget med Ingeniøren om Morgenens, standse.

„Det ved jeg ikke, du gør bedst i at holde dig langs Linien og se dig godt om; men maaske er han ved Enden af Broen.“

„Paa denne Side?“

„Hvad?“

„Paa denne Side af Broen?“ gentog Val. Manden stirrede paa ham og svarede: „Broen er forsvundet, fuldstændig skyllet bort — og det for over en Time siden.“

Da Manden havde sagt dette forsvandt han atter i Mørket.

„Jeg kunde i Grunden godt lide at vide, hvorledes Hr. Durward skulde faa Instruksener i Aften, hvis han er paa den anden Flodbred,“ mumlede Val.

Efter at have bundet en Snor om Livet, saa at hans Regnkappe ikke kunde blæse op, gik han med sænket Hoved hen mod nogle Lys, som saas forude. Det viste sig at være Hjelpe-mandskabet, der var paa Arbejde.

Da Val naaede dem, gik han fra den ene til den anden og saa dem ind i Ansigtet, endelig fandt han Ingeniøren.

„Hr. Durward!“ raabte han.

„Naa, hvad er der saa?“ spurgte Ingeniøren. „Aah! Er det dig Dixon, har Hr. Baxton sendt flere Folk af Sted?“

„Ja, der kom nogle nu; men jeg har her nogle Instruksener til Dem.“

„Er der nogen i Signalhuset paa den anden Side“, spurgte i det samme en af Folkene.

„Ja, Brovagten var der lige før Broen blev ødelagt, saa jeg vil antage han er der endnu. Men hvorfor spurgte De forresten om det?“

„Se Lyset der!“

Signalhuset kunde ikke ses, men Signalmasten viste Faretegnene, og det røde Lys saas funkle som et Ildøj i Natten; men det svingede saa underligt frem og tilbage og med eet styrtede det om og forsvandt.

„Signalmasten er ødelagt!“

„Vandet maa have undermineret det, jeg vil haabe, at Manden har haft Tid til at komme bort,“ sagde Hr. Durward.

„Hvis han ikke er det, er han blevet ført bort af Strømmen, og saa er der kun meget lidt Haab for ham.“

„Var der nogle af vore Folk paa den anden Side?“

„Nej, der var ikke andre end Brovagten.“

Der var roligt et Øjeblik. Alle stirrede spændt over mod det Sted, hvor Signalhuset havde staaet.

„Hør, var der ikke noget? Jeg syntes jeg hørte et Raab,“ udbød Val.

„Hvis du har hørt noget i denne Larm, maa din Hørelse være ualmindelig skarp,“ sagde den nærmeststaaende.

„Ja, jeg tror ogsaa jeg tog fejl, — men se nu der, det Lys, der svinges under den afbrudte Bro, det er ikke til at tage Fejl af, det er et eller andet Signal.“

Nu genkendte Val Morsenalfabetets lange og korte Glimt, han kunde se,

at det var en Lygte, foran hvilket en Haand blev ført frem og tilbage, — nu kunde han ogsaa læse et Ord.

Først fire korte Glimt — saa et kort og tre lange — saa et kort — et kort, et langt og to korte — og endelig et kort, to lange og et kort Glimt.

Hjælp! — det blev gentaget.

„Det maa være Williams, Brovagten,“ sagde Hr. Durward, „han maa have hængt sig fast ved Broresten helt nede ved Vandet og kan nu ikke komme op, og her staar vi og kan ikke hjælpe ham.“

„Maaske jeg kunde,“ sagde Val.

„Hvordan vilde du dog bære dig ad med at komme derover?“

„Ad Sporene,“ svarede Val.

Midt paa Broen var der en Aabning omtrent 8 m bred, men skønt Broen var skyllet bort, forbandtes begge Bredder stadig af to tynde Staalskinner.

„Det kan du ikke Dixon,“ sagde Ingeniøren, „du vil glide ned, og selv den bedste Svømmer er fortabt i Strømmen der.“

De var kommet helt ud til Kanten af den ødelagte Bro og nedenunder for den opsvulmede Flod larmende forbi.

„Hvis kun Sporene vil holde, er jeg ikke bange for, at jeg skal glide af,“ svarede Val.

Hr. Durward lyste med en Lygte ud ad Sporene.

„Jeg tror det venstre Spor kan bære dig; men jeg vil ikke raade dig til at gøre Forsøget, skønt det vilde glæde mig meget, hvis vi kunde gøre noget for den stakkels Fyr. Vandet stiger stadig, og hvis han ikke kan klatre højere op, vil han straks blive skyllet bort.“

Dette bragte Val til at tage en Beslutning.

„Jeg vil gaa derover; men hvor er forresten Steve Burgers?“ spurgte han.

Steve var en af hans Kammerater, som var ansat ved Ingeniørens Tegnesal, og som var taget ud om Morgenens med det første Tog.

„Jeg har ikke set ham de sidste tre Timer, sandsynligvis er han med det andet Hold.“

„Steve og Val var i samme Trop og rent naturligt stoler Spejdere altid særligt paa hverandre, naar de hjælper til ved Ulykkestilfælde. Det var derfor Val spurgte efter ham.“

„Godt,“ sagde han og trak sin Regnkappe af, „jeg kunde vel ikke faa et Reb?“

Rebet blev hurtigt skaffet til Veje og Val bandt det fast om Livet.

Saa lagde han sig hen ad det venstre Spor og klatrede sig fast til det med Hænder og Knæ.

„God Lykke, du er en glimrende Dreng,“ sagde Hr. Durward.

Val saa ned mod Afgrunden, men blev hurtigt enig med sig selv om, at det vilde han ikke gøre een Gang til, det forbi strømmende Vands uafslidelige Hvirvlen og Brusen var mer end tilstrækkeligt til at gøre en svimmel.

Skinne var vaad og glat, og det var

kun med yderste Anspændelse af alle Kræfter, at Val formaadede at klatre sig fast og ikke falde ned i Afgrunden.

Den Larm, der opstod naar Vandet slog mod Bropillerne var øredøvende, og Val søgte at lade være med at tænke paa sin eventuelle Skæbne, hvis han mistede sit Tag og faldt i Floden.

Da han kom ud paa Midden af Sporet, bojede dette sig under hans Vægt, og kun Skridt for Skridt gik det fremad.

Det var med et Lettelsens Suk, at han endelig kravlede op paa den ikke saa lidt sikrere Brobygning paa den anden Side Aabningen, og nu var det kun et Øjebliks Sag at løbe hen til den anden Ende af Broen og kigge ud over denne for at finde den bedste Nedgang til Brovagten, der, som han ganske rigtig formodede, havde klatret sig fast til Broresterne underneden.

Han kunde se, at Signalhusets Tag havde kilet sig fast mellem to Brostøtter, og det forekom ham, at han kunde skelne to Skikkelser, der klatrede sig fast til en Bropille, en massiv Trækonstruktion, der hvilede paa et fast Underlag, det var en af Linien's ældste Broer.

„Lygten er gaaet ud, og jeg vilde gerne vide, hvem den anden er.“

Han opdagede hurtigt, at det vilde være lettest at komme ned ad det Reb, han havde bragt med, derfor gjorde han en Ende fast og kastede Rebet ud over Brokanten, saa lod han sig glide ned, til han fandt et Støtte for Fødderne, Vandet gik ham op til Knæene, iskoldt var det, og det strømmede forbi med en saadan Kraft, at det kun var lige netop, han formaadede at holde sig fast. Han stirrede ind i Mørket og raabte Brovagtens Navn; men det var ikke Brovagten, der svarede.

„Aah, er det dig Val?,“ raabte en, hvem han paa Stemmen genkendte som Steve Burgers.

„Ja, det er,“ svarede Val, „jeg troede ikke du var her, er det Williams du har fat paa?“

Efterhaanden arbejdede han sig hen mod dem og kunde nu se, at Steve understøttede den anden.

„Ja, det er Williams, den gamle Fyr er kommen til Skade, og han er bevidstløs. Jeg er overordentlig glad for, at du er kommet, vi har ikke haft det videre rart, jeg er næsten færdig nu og kan ikke holde meget længere. Vandet er jo ogsaa væmmeligt koldt, og jeg er næsten helt følelsesløs, — for jeg faar mine Ben at se igeft, er jeg ikke rigtig sikker paa, om jeg i det hele taget har dem endnu.“

„Du har tabt Lygten.“

„Ja,“ svarede Steve, „men det var et Held, at den ikke gik ud, da Signalhuset styrtede ned, ellers vilde du aldrig have opdaget os.“

„Det tvivler jeg ikke paa,“ sagde Val, „der var ingen, der anede, at du var herovre.“

„Jeg sagde heller ikke til nogen, at jeg gik herover, men jeg gik ind for at se, hvorledes det gik med Williams og medens vi talte sammen, skete det for vi fik Tid til at komme ud, hele Huset og et Par hundrede Tons Jord rutsjede ned i Vandet, saa tog Strømmen os og skyllede os herop.“

Val havde ikke staaet ledig, medens de talte sammen. Han havde gjort den nederste Ende af Rebet fri og bundet den om den bevidstløse Brovagt, men han opdagede, at det ikke vilde blive noget let Arbejde at faa ham op.“

„Jeg kan ikke faa ham op over Brokanten, den samme Vej jeg selv kom ned, jeg maa klatre op igen og — aah, nu har jeg det, hold fast et Øjeblik endnu.“

„Men du maa endelig skynde dig, vil du ikke?“ spurgte Steve, „jeg begynder at blive træt.“

„Jeg skal gøre det saa hurtigt jeg kan, hør godt efter, naar jeg raaber.“

Han havde opdaget, at Kysten, der hvor Huset var gledet ned, havde dannet en jævn om end noget glat og vaad Skraaning.

„Han vil komme til at se køn ud, naar jeg først faa ham trukket herop, men det er alligevel bedre end at drukne,“ tænkte Val, da han atter kravlede op til Broen og løste Snoren, hvorpaa han banede sig Vej hen til Skraaning. her satte han sig ned, stemmede Fodderne mod to Bjælker, der stak ud fra Skraaning og halede i Rebet til dette strammede sig.

„Er du klar Steve?“ raabte han.

„Ja!“ lød det svage Svar.

„Stød Williams saa langt ud du kan, og hold dig selv godt fast, til jeg har faaet ham op.“

Steve udførte Ordren, og Val halede Snoren til sig Stykke for Stykke, og fem Minutter efter var Brovagten i Sikkerhed, han var nu ved at komme til Bevidstheden; men det eneste Val kunde gøre for ham var at lægge ham lidt længere ind, hvor Jorden var fastere. „Hvad er det? Hvor er jeg?“ stønnede Williams.

„Lig rolig og vent et Øjeblik, saa skal De faa det at vide,“ svarede Val. Han kastede nu Rebet ned til sin Kammerat, og kort Tid efter havde han den Tilfredsstillelse ogsaa at se denne i Sikkerhed.

„Tak skal du have gamle Dreng,“ sagde Steve, da han var kommet rigtig til sig selv igen, „det var godt, du kom, jeg vil ærligt tilstaa, at jeg var begyndt at blive lidt ængstelig dernede, da jeg hverken kunde hjælpe Williams eller mig selv.“

„Jeg maa se lidt paa ham,“ sagde Val, „jeg tror ikke han er kommet slemt til Skade — ingen Ben brækkede — Naa, Williams, lad mig hjælpe Dem.“ Brovagten forsøgte at rejse sig; men Val maatte hjælpe ham op i en siddende stilling. Han stirrede sig forvildet omkring. Val, som kendte en Del til

Spejder-Olympiaden

(Fortsættelse.)

Leder: Premierløjtnant T. Gredsted,

Da det har vist sig, at Vanskelighederne med at fremskaffe Stænger til Stangspring bliver for store, ændres Ti-Kampens Program saa-

ledes, at Højdespring indgaar i Stedet for Stangspring.

Men forgæves skal de allerede trufne Arrangementer ikke være

første Hjælp, saa snart, at der ikke var andet i Vejen med ham, end han havde en Del Kvæstelser i Hovedet og paa Skuldrene.

„Jeg kan slet ikke huske, hvad der er sket,“ sagde han til Val.

„Deres Signalhus blev undermineret af Vandet, saa væltede det ned i Floden og De og Steve var inden i det; men det kan Steve fortælle siden nu gør vi vist bedst i at komme ind et eller andet Sted, ligger der noget Hus her i Nærheden?“

„Ja, der er Hawkins Gaard, omtrent en km herfra.“

„Naa, lad os saa ulejlige ham, hvordan gaar det med dig Steve, kan du være med paa en kort Tur?“

„Jo, det tror jeg nok,“ mente Steve, „det vil maaske bringe mine Ben i Orden igen, hvor skal vi hen?“

„Til en Gaard, der ligger lige i Nærheden; men jeg vil lade de andre vide, at vi er frelst, — Aah, vi kan bruge denne?“

Da Signalmasten var faldet om, havde Lanterne løst sig og den ene laa ubeskadiget paa Jorden, en Tændstik-læse laa inde i Lanterne, og han fik hurtigt tændt Lygten.

Han vidste ikke om de andre paa den anden Bred kunde Morsealfabetet, men han sendte alligevel Signalet ud i Mørket:

„Alt i Orden!“

Saa viftede han med Lygten og saa nogle Lys besvare hans Signal paa den anden Side, ja det forekom ham ogsaa, at han hørte et Hurra.

„Nu er jeg parat, Steve du kan gaa om paa den anden Side af Williams,

vi maa hjælpe ham, for han kan ikke gaa.“

„Ja,“ svarede Steve, „jeg ser allerede for mig en Gaard med et blussende Baal, noget varmt at drikke og spise og —“

„Saa vent nu hellere til vi virkelig er kommet til Gaarden,“ afbrød Val ham, „maaske du bliver skuffet.“

De fulgte Linien til de kom til en Korsvej, her gik de gennem et Led og Gaardens oplyste Vinduer skinnede dem indbydende i Møde gennem Regnen og Mørket.

Forbavselsen hos Hawkins og hans Hustru var stor, da der blev banket paa Døren, og de ved at aabne denne fandt tre Vagabond-Skikkelser staaende paa Trappen; men da de fik nærmere Oplysninger næsten trak de dem ind i Køkkenet og overgik hinanden i at tilfredsstille de fremmedes Ønsker og gøre alt saa bekvemt for dem som muligt.

„Mit,“ Syn“ var alligevel ikke galt,“ hviskede Steve til Val, da de, iført nogle tørre Klæder, der var altfor store til dem, satte sig ved den blussende Køkkenild med et Fad dampende Mad foran.

„Det har ligefrem ikke været saa galt at gennemgaa saadan smaa Ubegageligheder, naar Enden er saa god,“ sluttede han.

„Det var da godt du kunde finde et Navn til det — nogle smaa Ubegageligheder“, gentog Val smilende.

gjort. I Lejren vil der blive afnoidt en særlig Enkeltmands Konkurrence i Stangspring, og enhver Trop med nogen Agtelse for sig selv vil gøre alt for at blive repræsenteret. Det er saa smuk en Sport, at den fortjener hele vor Opmærksomhed, og fortjener at faa Repræsentation ved Lejrens Idrætsskæmpe.

Nedenstaaende fortsætter Kap-tajn Holger Nielsen med sine udmærkede Instruktioner og Raad vedr. Højdespring.

Der springes over Træoverligger. Begyndeshøjde: 1,10 Meter. Højden forøges for hver Gang med 5 cm.

Der tilstaaes kun 2 Forsøg paa hver Højde. 3 mislykkede Tilløb uden Spring Tægnes for 1 Forsøg.

Springet er klarer, naar Overliggeren ikke falder ned.

Tilløbets Længde og Valg af Fod til Afstød ved Springet er frit.

Anm.: Jorden ved Nedspringsstedet graves, vendes og rives. Opspringsstedet bør være fast, jævnt og frit for Sten. Springstøtterne stilles saaledes, at Overliggerne kommer til at være lige over Udgravningens (Nedspringsstedets) Forkant.

Da Springet kun behøver at være saa langt, at Legemet bringes paa den anden Side af Overliggeren uden at berøre denne, er et langt eller særligt kraftigt Tilløb her ikke paa sin Plads. 3 á 5 Skridts Tilløb er fuldt tilstrækkeligt. Man begynder Løbet med den Fod, med hvilken man sætter af; gør derefter 3 eller 5 spænstige (fjedrende) Løbeskridt og foretager saa Afstødet til Springet, i hvilket man samler al sin Kraft om dette ene, at drive Legemet saa højt tilvejs som muligt. Nogle Springere bruger skraat Tilløb og kaster i Springet Benene enkeltvis over Overliggeren, men dette er dog ikke at anbefale i Almindelighed.

Selve Højdespringet kendes fra Gymnastikken.

Efter Afstødet trækkes begge Knæ hurtigst i høj Knæløftning op mod Brystet, Fødder og Knæ samlede; Stillingen holdes til Legemet har passeret Overliggeren, hvorefter Benene og Kroppen strækkes fuldstændig ud inden Nedspringsstedet naaes.

Denne Form bør ogsaa være den bærende under Indøvelsen af den frie Idræts Højdespring og maa ikke paa et tidligere Tidspunkt

kastes bort. Det viser sig Gang paa Gang, at Springere, der — under Træningen — holder sig nærmest til den gymnastiske Form, naar de ypperste Resultater.

Men! den frie Idræt forlanger den største Højde og lægger Skønheden af Legemsøvelsen i 2den Række, og derfor vil man se, at næsten alle Idræts-Springere, naar de kommer til de store Højder, maa lægge noget af Hensynet til den smukke Form i Øvelsen til Side for at kunne naa et større Resultat (i Højden).

Mange Springere ser man da dreje sig til en af Siderne, idet de passerer Overliggeren (for at faa „Bagdelen“ fri af denne), andre kaster sig — efter et noget skraat Tilløb — frem i en vandret Stilling over Overliggeren, og enkelte svinger Benene enkeltvis over. Hvad der passer for den ene, passer ikke for den anden, og enhver maa — gennem en fornuftig Træning — prøve sig frem til den Stil, der ligger bedst for ham og hjælper til de højeste Spring. Men enhver vil kunne se, at et Spring af den Form, som vises paa det morsomme Billede paa Forsiden i Februarheftet, ikke er synderlig brugbar, naar man søger mod de store Højder. En langt bedre Stilling finder vi i hosstaaende Billede.

Altsaa:

Behold saa længe som muligt den gymnastiske Form for Springet.

Gaa ikke for tidligt til Højder du ikke kan tage.

Bliv *ikke* ved med at springe, naar du mærker, at du er ved at blive træt og spring i alle Tilfælde ikke naar, Skinnebenene forekommer dig ømme.

Udfør aldrig et Spring, uden at du samler dig helt om det og lægger al din Energi deri.

Tropskonkurrence.

I Tropskonkurrencen kan deltage enhver i Lejren deltagende Spejdertrop.

Troppen deltager med hele sin aktive Styrke. Troppens Senior-spejdere kan, saafremt det ønskes, indtræde og deltage under Konkurrencen. Denne omfatter:

1. Modeprocent.

Højeste Points den Trop, der har højeste Modeprocent. Der regnes kun med de aktive Spejdere, og Udgangstallet er Troppens Styrke den $\frac{1}{3}$ d. A. Højeste Points 100 %.

2. Indretning af Lejr.

Den bedst mulige Indretning af Korpslejren med det Materiel, der haves og de Hjælpemidler, der findes paa Stedet. (Til det medførte Materiel vil der blive stillet den absolutte Fordring, at det baade er tilstrækkeligt og forsvarligt).

3. Forhold i Lejr.

Præcision og Orden m. m.

4. Tropsraab.

De bedste og de bedst raabte Raab.

5. Trops-Sang.

2 Sange. Disses Udførelse. Sangene kan vælges frit, men det maa ikke være nogle af de Sange, som alle skal kunne i Lejren. (Hvilke dette er vil senere blive bekendtgjort).

6. Tropsopvisning.

Frit Valg af Opvisning. Eksempler: Mit System paa Kommando, et Friluftsskuespil, Haandbold (Turnering mellem de Hold, der anmelder Deltagelse her); Kærrecksereits, Redningsøvelser, Lejrlege, Skjolddans, Indianerdans, Signalering paa Kommando, Stokkeslag o. s. v. o. s. v.

Lejrsparebanken.

Den store Statistik, som med tørre Tal skulde vise Spejdernes Interesse for Korpslejren og deres Iver efter at sikre sig Deltagelse, maa aabenbart udskydes endnu et Stykke Tid; for lave en Statistik over de 18 Indbetalinger, der hidtil har været, kan næppe interessere synderligt, saa meget mindre, som det for en Del er de samme Troppe, der har indbetalt flere Gange.

Jeg tør vel nok gaa ud fra, at Lejrbankens Existens er tilstrækkelig kendt af Spejderne, og jeg vægrer mig ved at tro, at Spejderne ikke alle som een gerne vil med i den store Korpslejr, det skulde da lige være de, der slet ikke ved, hvad det vil sige at være med ved en saadan Lejlighed, Folk som altsaa aldrig har hørt om „Kalø“.

Nej! Aarsagen maa aabenbart søges andet Steds — og det skulde da vel ikke være den, at vore Spejdere virkelig ikke er saa forudsende, at de ikke forstaar den Fordel, der paa flere Maader ligger i Systemet.

Jeg har hørt en Dreng sige: „Hvorfor skulde jeg dog møjsommeligt spare disse Penge sammen, min Far betaler jo det hele, naar jeg bare be'r ham derom.“ — — — Ja! det er jo unægteligt et Resonnement, men ærlig talt, er det spejdermæssigt? er det egentlig rigtig værdigt for en Spejder at resonneres saaledes, og tror I ikke at alle Forældre, og I selv forhaabentlig med vilde føle en Stolthed og Glæde, naar I kunde sige: „Det er kun Tilslutningen til at deltage, vi beder om, Pengene er ordnet.“ Mon det ikke ogsaa kunde betale sig? — — Jeg skal dog ikke uddybe Emnet yderligere, blot bede jer overveje ogsaa denne Side af Sagen, og saa iøvrigt atter og atter paa det kraftigste anbefale ikke blot de, der maaske behøver Banken for at komme med, men ogsaa — „Velhaverne“ at samle paa den gul-rød-grønne-ABC“.

Hvad angaar Prisen for Deltagelsen, synes jeg, at hele Udviklingen

paa Ernæringsomraadet i høj Grad frister til at se Tiden an lidt endnu. Vi vil jo gerne gøre det saa billigt, som muligt, og som tidligere betonet er Kuponerne altid og under alle Forhold lige saa gode som rede Penge, saa Ængstelsen for at faa for mange Kuponer samlet sammen, maa endelig ikke afskrække nogen.

Endelig en lille Henstilling til De' Herrer Tropsførere. Vær saa elskværdige at overholde de maanedlige Indbetalinger (ved de dertil sendte Postanvisninger), saafremt der er solgt for 5 Kr. eller derover. Blot 5 Kr. liggende hos hver Trop i Landet giver ca. 500 Kr. død Kapital, medens de indsendt til Banken her kan give den Rentindtægt, der gerne skulle kunne dække Omkostningerne ved Bankens Start og Drift.

Kolding Marts 1919.

Spanding.

„De graa Ulve“.

Veteranstævne Sommeren 1919.

Som Led i de Bestræbelser Foreningen for gamle Spejdere „De graa Ulve“ gør for paa effektiv Maade at søge sit Formaal opfyldt at virke for gamle Spejderes stadiige Tilknytning til Spejderkorpset, agter Foreningen i Tilslutning til Korpsets store Lejrsamling ved Middelfart til Sommer at etablere en Lejr, ikke alene for Medlemmer af „Graa Ulv“, men for alle ældre ikke aktive Spejdere.

Selvfølgelig vil alle de gamle i Lejr trods det graa Skæg og de gamle Ben; og „De graa Ulve“ — de gamle Drenges Forening har derfor sørget for, at Veteranerne ogsaa faar deres Lejr i Forbindelse med Hindsgavllejren til Sommer.

Lejren vil blive oprettet som en

Zululejr.

Paa Lejrens første Dag skal de fornødne Hytter bygges til Underbringelse af Deltagerne, og i Løbet af de følgende Par Dage skal en

Landsby med alle fornødne Lejrarbejder (Kogesteder, Latriner, Affaldshuller, Spisekammer o. l.) udført i alle Enkeltheder, ligge færdig.

Alt skal være 1' Klasses Arbejde, og efter sin Fuldendelse skal Lejren kunne præsenteres som en Mønsterlejr, der kan give Toppene, som deltager i den egentlige Lejr, et værdigt Eksempel til Efterfølgelse.

Med en saadan Lejr og den nedenstaaende Idrætsturnering, har den af „De graa Ulve“, nedsatte Lejrkomité, der bestaar af:

Bøje, Bankassistent *Foss Peder- sen*, stud. polyt. *Parsburg Olsen*, og stud. jur. *Salicath* ment at give ældre ikke aktive Spejdere Lejlighed til at deltage i en fornøjelig Lejr og tilpasset efter Deltagerens Alder, danne Grundlaget for tidligere Spejderes fornyede Tilslutning til Korpset.

Hindsgavl skal altsaa være alle gamle Spejderes Mødested. Kan alene Ordet Zululejr og Tanken om et ypperligt Lejrliiv ikke vække en gammel Spejdersjæl af Dvale, og kan Bevidstheden om at skulle mødes med Kammerater, man ikke har set i mange Aar, og med hvem man kan opfriske Minderne fra Oldtiden, kan det ikke faa et Spejderherte til at hoppe af Begærlighed efter at komme med? Vi tror det og imødeser en anseelig Flok af Spejderoldinge strømme til Zululejren til Sommer.

Selvfolgelig betinges Deltagelsen i Lejren ikke af Deltagelse i Turneringen. Prisen pr. Mand for Deltagelse vil blive den samme som for Korpsejren. Paaklædningen er Spejderuniform (Undtagelse herfra kan dog i særligt Tilfælde gøres). Hvad den øvrige Udrustning angaar, vil der senere fremkomme Meddelelse.

Indmeldelse som Deltager samt eventuelle Forespørgsler bedes sendt til stud. jur. *Torben Salicath*, 26 Sølvgade, Købhvn. K. Indmeldelsesfristen udløber 1. Maj.

I Forbindelse med Lejren afholdes

Idrætsstævne for gamle Spejdere.

Alle gamle Spejdere er jo Sportsmænd, og enhver „Graa Ulv“ maa kunne deltage i hvert Fald i en af de 4 Konkurrencer, Stævnet omfatter.

Ret til Deltagelse har alle ikke aktive Spejdere over 16 Aar, saavel Seniorspejdere som Spejdere, som efter at være udtraadt af dens Tropp ikke har haft nogen Forbindelse med Korpset.

Øvelserne deles i følgende Grupper!

Gruppe I, Idræt:

1) 100 m Løb, 2) 2 km Løb, 3) 6 km Terrainløb, 4) Spydkast (sammenlagt), 5) Højdespring med Tilløb, 6) 200 m Svømming (fri).

Gruppe II, Boksning.

Gruppe III, Kanosport:

1) 100 m Kappadling, 2) 4 km Distancepadling, 3) Kapsejls over trekantet Bane, 4) 1 km Forhindre- løb.

Holdkonkurrence.

Holdkonkurrence afholdes i de under Gruppe I nævnte Øvelser. Hver Division kan stille saa mange Hold a 6 Mand, den ønsker. I Terrainløbet skal hele Holdet deltage; i de øvrige Øvelser bestemmer Holdet selv, hvormange der skal deltage.

Ved de under 1, 2, 4, 5 og 6 nævnte Øvelser gælder Enkeltmandspræstationen med Tildeling af 5 Points til Nr. 1, 4 til Nr. 2 o. s. v., saaledes at hvert Hold modtager Summen af sine placerede Deltageres Points.

Ved Terrainløbet vil Deltagerne blive opnoteret i den Rækkefølge de indkommer. Det Hold, der sammenlagt opnaar lavest Placering faar 5 Points, Nr. 2, 4 o. s. v.

Det Hold, der sammenlagt opnaar højst Pointsantal i de 6 Øvelser er Vinder af Konkurrencen.

Enkeltmandskonkurrencen.

Enkeltmandskonkurrencen afholdes i de under Gruppe I, II og III nævnte Øvelser.

Af Hensyn til „gamle Drenge“, der ikke har Tilknytning til nogen Division, og de senest startede

Divisioner, som kun har faa Seniorspejdere, afholdes de under Gruppe I nævnte Øvelser ogsaa som Enkeltmandskonkurrence. I denne kan der højst deltage 5 Mand fra hver Division og ingen af disse 5 maa staa som Deltager i Holdkonkurrencen. Nr. 1 i de enkelte Øvelser faar 3 Points, Nr. 2, 2, Nr. 3 1. Vinder af Konkurrencen bliver den Deltager, der sammenlagt opnaar det højeste Pointsantal.

Inddelingen i Klasser og Kampmetoden under Gruppe II bestemmes paa Stedet.

Angaaende Gruppe III, se nedenstaaende.

Af Hensyn til Arrangementet af Stævnet anmodes saavel Hold som Deltagere i Enkeltmandskonkurrencerne om at indsende Indmeldelse inden 15. Maj til stud. jur. *Torben Salicath*, 26 Sølvgade, København K.

For at undgaa Misforstaaelse af de opstillede Betingelser, anmodes enhver, der paa nogen Maade er i Tvivl om Enkelthederne ved disse om snarest at rette Forespørgsel herom til samme.

Forhaabentligt vil i de ældre Divisioner de enkelte Troppene eller Kolonner kunne stille Hold. Flere berømmelige gamle Troppene har allerede lovet at stille Hold, men lad det ikke blive herved. Lad derimod Meddelelserne i den kommende Tid strømme ind, saa vi kan samles til et Veteranstævne, der kan vise de unge, at der ogsaa var Krummer i deres Forfædre.

Kanokonkurrencen.

Som det vil ses af omstaaende Program for Idrætsturneringen, vil der blive afholdt Konkurrence i Kanosport. Denne glimrende Sport havde sin Debut i Spejderkorpset under Hornbæklejren 1917, og siden dengang har mangen Spejderdeltager set hen til en Kano som et af sine Ønskers store Maal, men Krigen har i de forløbne Aar heller ikke her undladt at lægge sig hindrende i Vejen. Træ har været dyrt, Sejldug er steget til haarrejsende Priser, og Kobbersøm

og Fernis har ikke været til at opdrive. Intet Under derfor, at „De graa Ulve“s Langfart, Ringsted-Fredericia, forrige Aar kun havde vundet saa ringe Tilslutning og ikke blandt de deltagende Kanoer kunde fremvises en eneste Nybygning.

Forholdene lader jo imidlertid nu til at skulle bedre sig, og det maa haabes, at de fornyede Tilforsler vil bevirke en rivende Udvikling af Kanobygningen og Kanosportens Indpas blandt ældre Spejdere. Selv om det i Tiden fra nu af og til Sommerlejren maaske vil volde Vanskeligheder at faa en Kano bygget færdig, forudsar vi dog, at mange vil forstaa at imødegaa Vanskelighederne og alligevel møde op til Kanokonkurrencen med splinternye Kanoer.

Kanokonkurrencen er en Enkeltmandskonkurrence, og Deltagernes Antal er ubegrænset. Følgende Betingelser vil blive krævet opfyldt af alle Deltagerne: a) være fyldt 16 Aar, b) kunne svømme 500 m iført Tøj, c) Kanoen skal være godkendt af Konkurrencens Leder, d) hver Deltager skal være forsynet med Redningsbælte og e) Deltagerne underkaster sig fuldkommen Lederens Befalinger.

Meddelelse om Deltagelse, der sker som for Gruppe I og II, gælder alle Konkurrencens Afdelinger. Kanoer, der ikke fører Sejl, kan godt deltage, men regnes for sidstindkomne i Kapsejlsden.

Pointsberegning er følgende: ad. 1. 1 Points for hver Kano, der lades agterud, ad. 2. 2 Points for hver Kano, der lades agterud, ad. 3. I Vendingerne maa Padlen bruges til Bakning. 3 Points for hver Kano, der sejles agterud, og ad. 4. Forskellige Forhindringer skal forceres. 100 m skal ved egen Hjælp tilbagelægges over Land. 4 Points for hver Kano, der lades agterud.

Stafetløbet København-Helsingør

Korpsets Hovedkvarter.

Kl. 9³⁰ Fm. — Spejderchefen giver den første Løber Depechen.

„Vor Ungdom“ havde megen Fornøjelse af at arrangere dette Løb. Vor Anmodning til de 3 Divisioner om Deltagelse blev mødt med særdeles Velvillie, og vi takker her saavel D'Hrr. Førere som de deltagende Spejdere for al Ulejlighed.

Fra alle Steder i Landet, ja, endog fra Udlandet indløb Besvarer, saaledes at vi havde en anseelig Bunke Brevkort med „Stafetløbet“ i øverste venstre Hjørne liggende foran os, da Telefonen Søndag Morgen kimede.

„København — Melding fra Hovedkvarteret — Start fundet Sted Kl. 9³⁰ Form.“

Urene blev afstemt, og Redaktionen gav sig i Færd med at udregne de mange forskellige Tider, som varierede fra 1 Time 50 Min. til 4 Timer 50 Min. — Stadig kimede Telefonen.

„Melding fra Lyngby Division. Depechen modtaget Kl. 10²⁸ ved

Strandmølle Kro fra København Division“.

Vi ordner alle de Besvarer, som ligger omkring de 3 Timer. Atter kimer Telefonen.

„Melding fra Frederiksborg Division. Depechen modtaget ved Nivaa Gd. Kl. 11²⁸“.

Det var de 2 Divisioner, og det havde taget de 2 Timer. Saa kommer en Cyklist som skudt ud af en Kanon: „Nu kommer han, nu kommer han“!

22 Min. og 10 Sekunder over 12 passerer den sidste Løber den forbavtede Skildvagt ved Indgangen til Kronborg ærværdige Slot. 7 Sekunder senere er Depechen afleveret paa Redaktionskontoret, medens Løberen udmattet segner om paa Divanen til stor Forfærdelse for Redaktionen Hund, som ellers har sin Yndlingsplads her; man forsøgte at læske Løberen med en Kage, men Haanden synker træt ned — og Hunden æder Kagen.

Først læser vi Budskabet fra Hovedkvarteret, det Budskab, som har vandret fra Haand til Haand fra København til Helsingør.

TIL REDAKTIONEN AF SPEJDERNES MAGASIN.

Opfordring modtaget fra den sønderjydske Indsamlingskomite om at hjælpe med ved Blomster Salget den 15. April.

Der skal sættes alt ind paa, at Korpset kan yde den størst mulige Hjælp ved denne Lejlighed.

Forbered straks Kampagne i „Vor Ungdom“.

C. Lembcke.

22 Minutter og 10 Sekunder over 12!
Dernæst bliver Tiderne regnet ud.
Vindere bliver:

1. Tropsfører Leisner, Helsingør,
med en Fejlregning paa 4 M. 20 S.

Hjælpen til vore Brødre Sønden Aa før Genforeningen.

Ovenstaaende Fotografi viser Spejderne i hjælpende Virksomhed med Forsendelsen af Tøj til Sønderjylland. Det er et af de Steder, hvor vi kan hjælpe med.

Ved de sønderjyske Krigsfangers Ankomst var Spejderne ogsaa paa Færde. I Dagspressen læser vi bl. a.: „300 Passagerer rummede Skibet, og skønt hver Mand i Forvejen havde faaet sin Adresse og nærmere Anvisning, var det jo ikke let for alle disse Mennesker, af hvilke de fleste var i København for første Gang, at finde sig til Rette i den mørke Aften.

Men her udførte Spejderne et brillant Stykke Arbejde. Allerede

tidligt paa Aftenen var de raske Drengene kommen marcherende — Hellerup Spejdertrop med Musik i Spidsen — for at assistere, og de gjorde stor Nytte. Det var helt rørende at se, hvorledes de, naar de var bleven „attacheret“ en af Gæsterne, ikke veg fra hans Side, men troligt hjalp ham til Rette, til han havde fundet sine Værtsfolk“.

Men her er mange andre Steder, hvor vi kan hjælpe med. Der er Bestræbelser oppe for at skaffe sønderjydske Børn til Danmark og forsøge under vore gode Forhold at give dem den Sundhed og Livsglæde tilbage, som den ubarmhertige Krig har berøvet dem. Søg dem op, hvor de nu bliver anbragt, tag jer af dem og hjælp dem hvor og med hvad, I kan.

„Den sønderjydske Fond“ foranstalter d. 15. April en „Blomsterdag“ og har anmodet om Spejderkorpsets Assistance. De skal ikke kalde forgæves. Vi har saa mange Gange assisteret ved Salg af Blomster og har Øvelse heri.

Men denne Gang skal der naaes et Resultat, som ingensinde før.

2. Erik Bøje Jensen, Ribe, med en Fejlregning paa 7 M. 52 S.

3. Vagn Jensen, Stubbekøbing, med en Fejlregning paa 12 M. 17 S.

4. Alf Johanson, Helsingborg, Sverige, med en Fejlregning paa 12 M. 47 S.

Premierne er afsendt.

Vi takker for Tilslutningen, og vi takker Hr. cand. pharm, Bonde, som har givet os den gode Ide.

Tykke Per.

Mel: Madelön.

Naar Troppen slider sig frem ad støved' Veje
med Hjernen tom og med hver en Muskel træt,
mens Tanken kredser saa ømt om Nattens Leje,
saa er der dog een, som tager Livet let:

Oppe paa Toppen af en Kærre
sitter en Spejder tyk og fed,
naadigt han som en mægtig Herre
smiler til sine Slaver ned.

Det er jo tykke Per — paa Vandring ej han du'r,
men hele Troppen gi'er ham glad den Køretur:

For tykke Per er Troppens Lykkestjerne
altid parat til al Slags Sjøv og Fest,
men han hjælper alle lige gerne,
og hans Mad er altid bedst.

Ja tykke Per er færdig paa Sekundet,
skaffer os Grød og Bøf og meget mer,
derfor tumler snildt han hele Bundtet
tykke Per, tykke Per, tykke Per.

Naar Solen gemmer sig omme bag ved Skoven,
og endt er Marchen, enhver har naa't sit Maal,
i Røg og Dampe forneden og foroven
staar tykke Per ved sit kære Køkkenbaal.

Bøffen han vender nok kærligt
rører i Gryden med en Pind,
Saucen den dufter aah saa herligt
Grøden bli'r lækker, fin og lind.

Naar Troppen saa har spist — hans Pris den synger glad,
thi tykke Per for dem betyder dejlig Mad.
For tykke Per o. s. v.

Men Fest og Sjøv kan jo let gaa over Stregen
en Dag, da Per ikke tog sig helt i Agt,
trods Grød og Bøffer blev Enden dog paa Legen,
hans Forer gav ham en ekstra Nattevagt.

Men Per er ikke let at tæmme,
Tiden den faldt ham farlig lang,
pludselig med klar og kraftig Stemme
lyder hans Nattevægtersang.

„Hvad mon der nu er løs?“ — „En Brand!“ „En Sanger Helt!“
„Aah — det er Per!“ — og Sangen gaar fra Telt til Telt.

Ja tykke Per er Troppens Lykkestjerne
altid parat til al Slags Sjøv og Fest,
men han hjælper alle lige gerne,
og hans Mad er altid bedst.

Ja tykke Per er færdig paa Sekundet,
skaffer os Grød og Bøf og meget mer,
derfor tumler snildt han hele Bundtet
tykke Per, tykke Per, tykke Per.

Torry Gredsted.

Derude fra —
Oplevelser udover det
dagligdags.

III.
(Fortsættelse)

Menneskeædende Tiger paa Medønfloden.

Af Major M. FABRICIUS.

Næste Morgen begav jeg mig tilbage til Lejren, Mandskabet blev sendt ud at bygge en ny „Rede“ i et høje Træ. Positionen var nu sikrere; Afstanden til Gengæld lidt længere. c: 10 Fmd. var „Reden“ færdig, to Mand blev sat til at holde Vagt over Aadselet for at holde Gribbene, som sværmede omkring, borte om Dagen; det var min Hensigt igen at sidde over Bøflen den kommende Nat.

c. Kl. 2 Eftmd. kom Vagten hæsblæsende løbende tilbage til Lejren og fortalte, at Tigeren var i Færd med at æde af Aadselet. De havde bortfjernet sig et Øjeblik, og da de kom tilbage, var Tigeren der. De udstøtte et Hyl — Tigeren et Brøl, og saa skyndte de sig bort alt hvad Remmer og Tøj kunde holde. Med Hænderne viste de Størrelsen af Tigerens Hoved, det var som et Møllehjul!

Jeg greb Geværet og begav mig ledsaget af en Gendarm af Sted. Spændte var vi; thi der var nu Udsigt til at møde Tigeren paa Jorden. Efter at være kommen i Nærheden af Stedet, listede vi os forsigtig hen til Skraaningen og kiggede ned. Et Par Grippe slog op, Tigeren var der ikke. Jeg steg saa op i Træet, besluttet paa ikke at forlade det, det var en fræk Tiger, jeg her havde at gøre med,

Siamesisk Flod.

Smaa Baade, der bruges, naar der er Lavvande i Tortiden.

og den var ovenikøbet sulten, da den nu kom baade Nat og Dag. Manden, som havde ledsaget mig, blev sendt tilbage til Lejren, og jeg var atter alene.

Tiden gik, Solen gik ned, Maanen kom frem og gik ned, der kom ingen Tiger. Nogle Oddere løb omkring paa Sandbanken og hylede. Klokken maa vel have været to om Morgen, da jeg hørte et Tigerhyl lidt borte. Hallo, nu var den maaske i Anmarch; men der gik nogen Tid, og den viste sig ikke, saa lagde jeg mig ned og maa vel have halvsovet, thi jeg vaagner og hører Tigeren i Færd med Aadselet. Bøssen til Kinden, denne Gang havde jeg Vat paa Sigtekornet, men til Gengæld var Maanen gaaet ned, og alt var meget utydeligt. Jeg skød. Tigeren forsvandt lydløst, kort efter hørte jeg et dybt „Voof“ henne fra Træet, hvor jeg sad forrige Nat. Tigeren var vel ved at recognosere, hvad

det var for en Knalden, men som alligevel ikke gjorde Ondt og alt-saa vel uskadeligt. Der gik nu en Times Tid, hvor den ikke lod høre fra sig, jeg var ved at blunde hen, da jeg pludselig vaagner op og hører den igen i Lag med Aadselet. Skud Nr. 2. Tigeren forsvandt. 5. Minutter efter er den igen tilbage, og æder videre. Skud Nr. 3, et Par Spring til højre og saa igen fortsættende Maaltidet, Skud Nr. 4 — et Spring til venstre og derpaa igen en Mundfuld Kød. Skud Nr. 5, det rørte ikke Tigeren, den aad rolig videre.

Jeg havde nu opgivet Haabet om at ramme Tigeren. Himlen var skyet, og det var saa mørkt, at man næsten ingen Ting kunde se. Jeg vilde dog for enhver Pris søge at jage den væk, for at den ikke skulde æde sig mæt, saa vilde den maaske komme tilbage og saa skyde ved Dagens Lys. Altsaa Skud Nr. 6. Denne Gang hørte

jeg en vred Knurren, og Tigeren forsvandt lydløst, hvorledes kunde jeg ikke se.

Jeg havde nu 4 Patroner tilbage, de to havde jo bestemt at anvende til at jage Tigeren bort, hvis den kom tilbage, hvad jeg hvert Øjeblik ventede, de andre to skulde være en sidste Reserve at bruge om Dagen; men Tiden gik, Tigeren kom ikke tilbage, det begyndte at lyses i Øst, jeg var næsten ved at fortryde at have jaget den bort, sæt den nu havde fortsat med Maaltidet til efter Solopgang.

Fuglelivet begyndte at røre paa sig, et Par Gribbe svævede højt i Luften, Fasanerne og Jungelhønsene vaagnede, fra alle Sider lød deres Kaglen og Galen. 5—10—15 Minutter gik der, nu var det helt lyst.

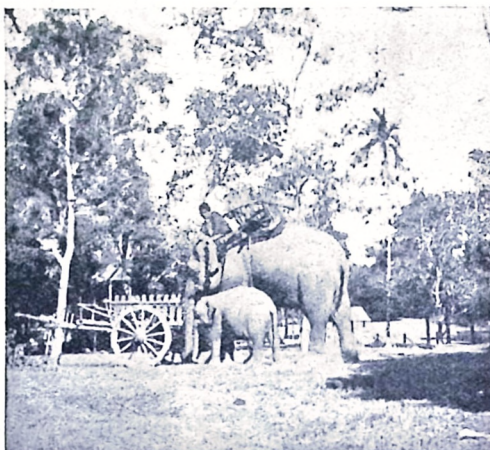
Saa rejser jeg mig op for at strække Lemmerne. Humøret er lavt, atter en Nat gaaet uden at faa Ram paa Tigeren, jeg vil dog blive i Træet endnu den Dag og først retournere til Lejren ved Solnedgang.

Nu ser jeg mig omkring, til venstre op ad Floden glider Blikket, og Øjet fanger da det Syn, hvorover jeg et Øjeblik bliver betaget.

Paa en Sandbanke o: 100 Skridt borte ligger Tigeren, og for første Gang ser jeg en levende Kongetiger i Jungelen ved Dagens Lys. Men stoltere Syn har jeg ej længe set. Majestætisk og frygtindgydende synes den at ligge med Forpoterne strakt frem foran sig, det vældige Hoved kækt oprejst, af og til drejende til Siden spejdende, lyttende.

Men den uvilkaarlige Tanke er ogsaa „fræk Karl“, jeg rækker efter Geværet.

Tigeren har nu opdaget mig, den

rejser sig op paa Forbenene, og det jeg nu ser, faar mig til at raabe et „Hurra“ saa det rungede, thi Tigeren søger at bevæge sig, men Bag-

kene, der kom for at hente mig, der blev sendt Bud efter alt Mand-skabet, og Tigeren blev baaret til Lejren under stor Jubel.

kroppen slæber efter den paa Jorden, det sidste Skud om Nat-ten har altsaa ramt.

Tigeren har nu al-ter lagt sig ned, re-signeret hengiver den sig til sin Skæbne.

Viseret 50 Alen op og 2 Skud, der begge gaar hjem, gør hurtig Ende paa dens Lidelser. Det første ramte lige i Hjærtekulen og var øjeblikkelig dræ-bende.

Hurraraabet var ble-ven besvaret af Fol-kene, der kom for at hente mig, der blev sendt Bud efter alt Mand-skabet, og Tigeren blev baaret til Lejren under stor Jubel.

Faa Steder i Danmark er Forholdene saa velegnede til Dyrkelse af Spejdersporten som paa Lolland-Falster. De store Skove, hvor der paa sine Steder ikke har været Mennesker i Snese af Aar — de smaa Kobstæder, der ligger saa nær ved hinanden — alt sammen rækker en hjælpende Haand frem til dem, der vil prøve. Og der har været mange, der vilde prøve. Småa Patruljer har arbejdet rundt omkring — Patruljer, som Korpset overhovedet ikke anede Tilstedeværelsen af — og enkelte større Troppe. Allerede for flere Aar siden blev der dannet en Division; men den blev senere lagt ind under Sydsjællandske.

Indtil den Dag i Foraaret 1918, da de lolland-falsterske Troppe var samlet til Lejr paa Dornæs i Maribo Sø. For de, der var med, var Turen uforglemmelig. Majaftenen mødte frem med Fuldmaane, medens Teltene et efter et rejste sig efterhaanden som Troppene kom sejlene. Arbejdet gik med Liv og Klem indtil Lejren stod færdig. Det knitrende Lejrbaal lyste milevidt ud over den stille Sø, medens Drengene sang deres raske Sange. I den Nat blev det bestemt at danne en ny Lolland-Falster Division, og vi Folk hernede paa de danske Sydhavssøer var ikke i Tvivl om *hvem* vi vilde kaare til vor Drot. Ingen behøvede at sige det — alle var forlods enige. Valget var saa selvfølgelig.

I Løbet af Sommeren lagdes Fundamentet til Divisionen. Den økonomiske Side blev ordnet let og tilfredsstillende — og paa Søndagen kunde vi første Gang hejse vort eget Flag.

Hvad var det saa for en Mand, der var blevet Divisionschef? Hans Navn har jo ikke tidligere været kendt indenfor Korpsets Rækker.

Ny og frisk, med et klart Blik for Spejdersportens Betydning, traadte Premierløjtnant, Fuldmægtig ved Lollandsbanen O. Thomsen i Spidsen for den nye Division. I mange Henseender er han Typen paa den dygtige Officer: klar og bestemt — dygtig til at organisere, grundig og altomfat-

Vore Divisionschefer

og

deres Divisioner.

III.

Lolland-Falster Divisionen.

Fuldmægtig, Prmlt. Thomsen.

tende. — Men i mange Henseender er han Antimilitarist: Han er klar over, at en Drengbevægelse som Spejdersporten intet vinder ved overfor Publikum altfor kraftigt at lægge Tryk paa det militære Tilsnit, der nødvendigvis maa knytte sig til den. Og vi er her med det samme ved Kærnen i Arbejdet, der udføres hernede paa Lolland-Falster — og hvori Fuldmægtig Thomsen er Sjælen: Al Agitation drives maaltbevidst med det for Øje at føre hele Bevægelsen ud i et bredere Spor. Fra at være en Realskole drenge sport skal Spejderbevægelsen lægges om til at omfatte *alle* Drengene, ogsaa dem fra Borgerskolerne. Men dette Maal naaes sikkert først, naar Institutionen er naaet dertil, at den kan meddele, at alle Drengene, som har Lyst, og som bestaar en vis Prøve, kan optages i Korpset og gratis vil faa udleveret Uniform og øvrig

Mundering. — Ad dette Spor kører Lollandstoget frem! Flere af Troppene er saa smaaat begyndt at arbejde paa Virkeliggørelsen af Idealet — foreløbig ved at besørge de Drenges Paaklædning, som ikke selv har Raad til at anskaffe den; men som sagt, Haabet er at iklæde *alle*, saa Grænsen mellem Selvejer og Laantager bortfalder. Divisionen har planlagt en større Agitationskampagne med det Formaal for Øje at faa oprettet et Fond, der kan føre Ideerne ud i Livet. — Kan Fuldmægtig Thomsen føre Divisionen ind paa den nye Vej? Vil den nye Mand kunne magte denne Opgave? — Foraaret vil vise det.

Rent personlig har Fuldmægtig Thomsen alle Betingelser for at blive god Fører. Han har det rette Tag paa Drengene — denne medfødte Evne til at sætte sig i Drengenes Sted. Maribo Spejderne søger med Glæde hans Hjem, de har Følelse af at komme hos en Kammerat, som de ganske vist har dyb Respekt for; men som de alligevel kan betro alt. — Og saa er de glade ved een Ting: Fuldmægtig Thomsen er ikke bange for at vise sig i Spejder-Uniform. Det giver Drengene et godt Indtryk at se deres Fører tone rent Flag — det gør dem trygge. Og naar de derfor synger:

„Naar Tapiren kommer i Klær'ne er han fin fra Hatten til Tær'ne“, saa er det et Udtryk for — at naar Thomsen er i Spidsen, saa er alt som det bør være, saa kan de roligt følge den Vej, han anviser dem — Thomsen gaar foran — all right — hele Lolland-Falster følger bagefter.

Og der vil blive Takt i den March!

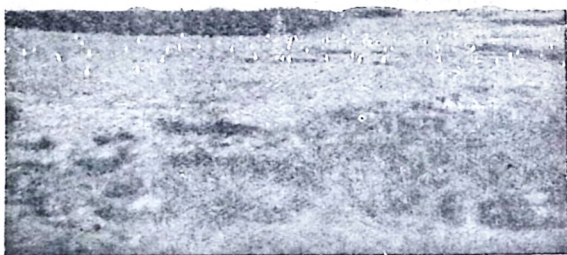
Gran.

VORÈ MAAGER

—::— AF P. SKOVGAARD —::—

II. Deres Levevis.

Rundt ved de danske Kyster paa mange Smaaholme yngler Hættemaager og Stormmaager, snart begge Arter paa samme Holm, snart har de hver sine Distrikter, men det er i Reglen de samme Forhold, der tiltaler begge: en lav, sparsomt bevoxet og lidet besøgt Holm. Her har de deres Koloni med Rederne spredt vidt over det Terrain, de synes bedst om, snart ligger Rede ved Rede, saa man knap kan træde imellem dem, snart er der Afstand. Naar der er Ro i Lejren, ser man de hvide Fugle nydelig fordelt mellem Græstuer og Sandpletter roligt rugende. Første Gang man gæster Maagerne i deres Hjem i Ynglekolonierne, bliver man overvældet af det myldrende Liv, den vrimlende Mængde hvide Fugle frembyder, medens de flyverskrigende over vore Hoveder. Man kan godt forstaa, at de trods mange Fjender tør yngle

paa saa aabne Steder og i saa iøjnefaldende Mængde, for Enighed gør stærk, og vé den Krage, der af Lyst til en Æggesnaps forsøger Strandhugst paa Maageholmen, den faar strax en Flok skrigende og baskende Forfølgere efter sig, der sjælden lader den i Fred, før den udmattet synker i Bølgerne. Værre er det med Menneskets Besøg; der hjælper Skrigene ikke, hvor ubehagelig det end lyder, til at forhindre Røveri, og mange Steder gaar det da ogsaa ynkeligt ud over en eller anden afsides af Ejeren ubevogtet Koloni, naar Ægroverne møder op med Kurve og samler ind i Flæng. Saa maa man endda tilføje, at ogsaa her er Frænde Frænde værst, de stjæler nemlig Æg og Unger fra hverandre, ikke netop indbyrdes, men Stormmaage fra Hættemaage, Havmaage fra dem begge, ligesom de alle tager mindre Arter der yngler i Nabo-

laget. Naar Ungerne kommer frem, faar Forældrene travlt med at skaffe Føde. Denne maa tit hentes langt borte og endda sjældent paa Vandet. Paa Marker i Land kan man møde dem fangende Insekter eller pillende Orme, og hvad de saadan har samlet sammen, gylper de op som en stor Mundfuld paa Jorden til Ungerne, der utroligt hurtigt sluger det i sig. Det er næsten ubegribeligt, at Forældrene kan kende og finde deres egne Born igen imellem alle de andre, tænk blot den Forvirring der maa blive, efter at vi har besøgt Holmen. Ungerne er stadig paa langt Hold flygtet for os ligesom en Skare langbenede Strudse, og undervejs har nogle puttet sig ind i en Tue andre ved Kysten i de Huler, Vandet har udskyllet i Lerbrinken, medens en Del har styrtet sig paa Hovedet i Vandet, hvor de nu ligger i Sikkerhed for os, men meget udsat for Vind og Vove. Kuldene er spredt, og de fleste drevet hen i en hel anden Egn af Holmen, men det lykkes endda Forældrene at finde de rette. Ungernes lys og mørkbrogede Dragt gør, at de, hvor de end putter sig ind, forsvinder i Terrainet. Naar Ungerne er en god Maaned gamle, drager Familien ud for at søge andre Jagtegne, og deres Yngleholm bliver saa underlig øde i Modsætning til før. Nu ser man Maagerne rundt ved Søbredder og Kyster, eller Flokke slaar sig ned paa en Plojemark for sammen med Stære og Vipstjerte at pille Orme og Larver. Foruden Hættemaage og Stormmaage har vi kun den graa Havmaage ynglende her-tilands og endda kun faa Steder, Dvergmaagen der i faa Aar havde et Par Smaakolonier her, ser man nu kun som tilfældig Gæst. Med Efteraaret begynder de øvrige

Maager igen at vise sig. Riden kommer fra Fuglefyldene paa Lofoten, Færøerne eller andre Atlanterhavskyster, hvor alle Rejsende, der har færdedes til Søs nordpaa, kender det imponerende Syn af de hvide Skyer af Fugle foran de lodrette Klippevægge. Hver lille Afsats paa Klippesiden er optaget af en Rede, og Kolonierne overgaar i Størrelse langt, hvad vi kender fra vore Maagekolonier. Svartbagen, der maaske har tilbragt Sommeren paa Island, hvor dens mægtige Koloni findes i Indsøer, møder nu op forøget med de unge Fugle, og vi kan igen ved Kysterne se denne stolte Strandvogter svæve i sin rolige Flugt over Vandene eller skinne frem som en hvid Baad fjent vuggende paa Bølgerne. Maagerne træffes Vinteren igennem mest rundt ved Kysterne, hvor de tager, hvad der skyller op

af døde Fisk, Aadsler, Krebs, eller hvad det gavmilde Hav nu har at byde paa. Svartbagen slaar sig til Tider paa en ejendommelig Levevej, saaledes kan en enkelt eller nogle faa gamle Fugle slutte sig til en Flok Skaldeslugere, paa hvilke de saa snylter. Maagen holder sig i Nærheden, og naar saa en Skaldesluger dykker, passer Maagen at være paa Pletten, hvor den kommer op fra Undervandsfarten med en Skalle i Næbet og tager Fangsten. Ved Søer i eller nær Byer har der altid i Vintertiden været en Del Maager paa Gæsteri. De pillede, hvad der var af Affald, til Isen kom, dette er f. Ex. ved Søerne ved København udartet, fordi Folk vænnede sig til at kaste Føde til dem, saa at der nu stadig hver Vinter er en stor fast Bestand, der holder til og regner med at faa deres faste Leve-

brød gennem Folks milde Gave. Der ser man dem sidde i Række paa Iskanten og Baadene eller omflagre en Spadserende, der kaster Føde til dem. Aften og Morgen ser man deres Træk imellem dette Madsted og deres Nattekvarter, som de søger paa eller ved det aabne Vand, og hvorhen Hovedparten begiver sig før Mørket falder paa, ved Dag gry vender de atter tilbage og skaber det ejendommelige Liv, som nu hører med til Billedet af Byen, og her har man den bedste Lejlighed til paa nær Hold at iagttage Maagernes Færden og Udseende.

Maageunge og Maageæg.

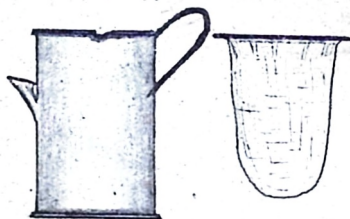
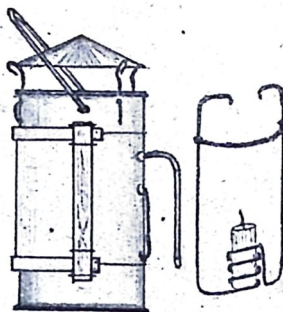

Konservesdaase-Præmieopgave.

Ja, det er ikke saa faa Ting, der kan laves af en gammel Konservesdaase — den, der saa haanligt kastes bort eller graves saa dybt ned i Jorden. Blandt Thesier, Dørslag, Rivejern, Smørdaaser, Drikkebægre, Pæglemaal og meget andet, har vi valgt nedenstaaende 3 Løsninger ud. *Lygten* er overdentligt smukt udført, og den eneste Sorg vi har haft af den er, at Opgaveløseren vilde have den tilbage igen. Ogsaa *Kaffekanden* er en god Ide, og alene de smaa Indhak, hvor Stangen, der gaar igennem Posen, ligger i, tyder paa Omtanke og praktisk Sans. *Spritapparatet* — Ideen er fortrinlig — Opgaveløseren gør nedenunder Undskyldning for, at det ikke er fint lavet — det gør intet —, det er først og fremmest Ideen. Haanden paa Hjertet, hvem har tænkt paa, at man ved blot at gøre 6 Snit med en Spejderkniv i en gammel, rusten Konservesdaase og bøje de 3 Flige ned kan lave sig et udmærket Spritapparat.

Vi har tilkendt Spritapparatet Præmien og beder blot Opgaveløseren indsende sin Adresse, hvortil vor Anvisning paa de 10 Kroner da skal blive sendt.

En Præmie paa 5 Kroner har vi tilsendt Lygtens Fabrikant som Anerkendelse af det smukke Arbejde.

En lille Opfindelse af „Gems“. „Naar Lyset skal slukkes,“ findes Side 24.

Lygte.

Jeg begyndte der, hvor Daasen er brækket op, med at bukke de flossede Kanter ind til Siden. Derefter forsynede jeg Daasen med Huller til Hanke o. l. og udskar Aabningen til „Glasset“. Af det Stykke Blik, der herved fremkom, lavede jeg Laaget, og langs Aabningens to Sider de ombøjede Kanter, hvori Lyseholderen glider. Som Glas er anvendt almindeligt Brevpapir. For at gøre dette mere gennemsigtigt, er det smurt over med Fedt og derefter gnedet af med en Klud. „Glasset“ holdes fast af to Blikbøjler, som er spændt til Lygten, ved Hjælp af Staaltraad. Hvorledes Lyseholder, Hanke m. m. er lavet ses bedst af selve Lygten.

O. Bøgvad Christensen,
Spejder i 1. Maribo-Trop.

Kaffekande.

Hanken laves ved at bøje Laaget tilbage. At lave Hul til Hanken gør ikke noget, da Hullet ligger højere end Tuden. Man skal hælde lidt forsigtigt af Tuden, da Kaffen ellers løber ovenover. Staaltraadet er fundet paa Stedet, og Tøj til Posen findes jo i enhver Patruljes Reparationskasse.

Max Otto Jørgensen,
Guldsmedegade 1^a, Aarhus.

Spritapparat.

Hermed sendes Dem en lille Prøve paa Opgaven i „Vor Ungdom“, det er et Spritapparat, men det er ikke fint lavet, thi jeg har ikke kunnet skaffe mig en Konservesdaase i lange Tider.

John M. Hoffmann,
Spejder i 1. Vesterbro.

Verdenskrigen er endt. De gamle Tider er forbi. Solen er ved at gaa op over en ny Æra. Fra alle Sider og i alle Lande spores i dette Øjeblik Bestræbelser paa at føre Ungdommen frem mod højere Idealer, mod noget større og bedre end det, der var før, og paa at dygtiggøre, opdrage og træne den, saa den bliver i Stand til at møde de stærkt forøgede Krav, de nye Tider vil stille til den.

Spejderbevægelsen er overalt i de krigsførende Lande — i England, i Frankrig og Amerika — ved at blive anerkendt som et uundværligt Led i den moderne Ungdomsopdragelse. Nu er Tiden inde, hvor ogsaa vi i de neutrale Lande maa følge TROP og vinde med, thi ogsaa vor Ungdom skal kunne være med i forreste Linie,

Et Fremstød for Spejderbevægelsen.

ogsaa vi ved, at vor Ungdom skal kunne hævde sin Plads i Konkurrencen. Og Spejderbevægelsen er Vejen til dette Maal.

Spejderbevægelsen har imidlertid ikke den Udbredelse i Landet, som skal til, for at den kan faa denne Betydning. Vi, der interesserer os for den og forstaar den, maa virke med til, at den faar dette.

Naar Bevægelsen til dette Øjeblik ikke er naaet videre end den er, er Grundene hovedsagelig disse:

Der savnes i Byerne Kendskab

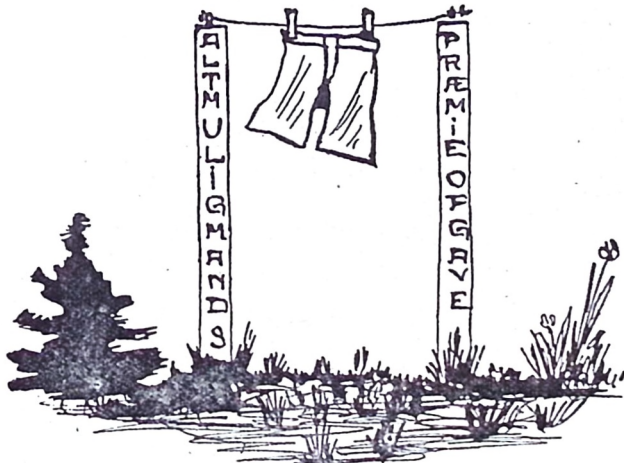
til Bevægelsen og Forstaaelse af dens Værd. Man har endnu ikke gjort sig rigtig klart, hvad der hører med til at føre den ordentlig frem paa Stedet. At der maa skaffes den virkelig god, lokal Føring og økonomisk Støtte fra Byen, — at det er Byen selv, der maa tage Sagen i sin Haand.

Det er dette, vi maa til at slaa til Lyd for at oplyse om.

Lad os derfor afholde en Spejderuge. Lad os ved en saadan samlet Aktion over hele Landet se at lukke Byens Øjne op for, hvad Spejderbevægelsen er, dens Værdi for Drengene og Nationen, dens Plads i Tingenes nye Æra.

Spejderugen vil give os en enestaaende Lejlighed til dette.

(Se næste Side!)

Vor Opgave er denne Gang ingen Prøve paa Opfindsomhed, men kun for at stille dig overfor Problemet „Klar dig selv“. Har du nogensinde prøvet at sy dig et Par Bukser selv. Gør det ellers. Man kan komme i den Situation, at ens Bukser bliver i den Grad ødelagt, at de ikke kan repareres mere — og blive nødt til at sy sig et Par af sin Skjorte f. Eks.

Til denne Opgaves Løsning kan du bruge et hvilket som helst Stof (Sækkelærred, Linned o. lign.). Der forlanges kun, at du selv har gjort hele Arbejdet (Tilskæring, Syning m. m.). Indtil 20 April modtager Redaktionen de indsendte Løsninger. Den bedste præmieres med en Anvisning paa 10 Kr. I Juni Nr. omtales Løsningerne af denne Opgave. Ønskes det indsendte returneret, maa Pakkeporto vedlægges.

Spejderugen 1919.

Programmet kan tilpasses for hver By, og der kan tages saa meget med af Programmet, som kan overkommes at gøre ordentligt.

Tirsdag den 15. April. Sønderjyllands Dag.

Fra Solopgang till 6 Em. Salg af den sønderjyske Blomst. Alle Byens Spejdere maa være i fuld Aktivitet med dette. Faa solgt saa mange Blomster som muligt og faa solgt dem saa dyrt som muligt. Lad Maalet være det, at det danske Spejderkorps paa denne Dag indsamler 100,000 Kr. til Sønderjyderne. (Nærmere Ordre om Salget vil tilgaa).

7,30 Em. Troppene stiller i Overværelse af det samlede Tropsraad og Dagens Resultater opgøres. Udgivelse af endelige Instrukser for Ugen. Alt klappet og klart til at tage fat.

Torsdag den 17. April — Mo's Dag.

Dagen er Mo's Dag. Hver Spejder skal gøre noget specielt for at glæde sin Moder, give hende en lille Ting, hjælpe hende med et eller andet, gøre Dagen festlig for hende. Og er hans Moder død, vil han sørge for, at der bliver lagt nogle Blomster paa hendes Grav, hvor den saa findes.

Fredag den 18. April — Syges og Gamles Dag.

Udbringning af Blomster og Frugt, Bøger og Tidsskrifter til Syge og Gamle. Læse højt for dem. Køre dem Tur i Rullestol osv.

Lørdag den 19. April — Byens Dag.

Fm. Spejdertørn for Kommunen i samlet Trop efter Aftale med de stedlige Myndigheder.

SPEJDERKORPSET

Korpskontoret Nørregade 14 er aabent fra 12—5 $\frac{1}{2}$

Københavns Division.

1ste Bytrop.

Har deltaget i det aarlige Terrainløb for gamle Bytroppe. Vi har haft Trops-tur paa Skøjter, og vi har maset veldigt paa med Prøver og Duelighedstegn, saaledes at over Halvdelen af Troppen nu er Væbnere. En Bortlodning er iværksat, over 35 Gevinster skænket af Forældre og Søkende. Vi har Planer om en Sct. Georgsfest.

2. Bytrop.

Ugentlige Patruljemøder. Søndag d. 2. Febr. Tropsraadmøder. De øvrige Søndage benyttet til Træning til Sommer-Olympiaden og Bygruppens Terrainløb, som blev løbet d. 16. Febr. og i hvilket Troppens 1. Patrulje blev Nr. 2.

Leverander til

Københavns Div.

Agitationen støttes ved Artikler i de stedlige Blade.

Mandag den 21. April — Spejder-Søndag.

Fm. Parade for Flaget. Flaget hejses ved en Parade. Der rejses om fornødent Flagstang til dette.

Demonstrationer for Offentligheden af inden- og udendørs Spejderøvelser.

Tirsdag den 22. April — Fremskridts Dag.

Spejdertørn for Skolen efter nærmere Aftale med denne. Indrullering af nye Førere og Spejdere.

TELTE vandtæt imprægneret Telt dug amerikansk Armyduck

J. NIELSEN, Nørrebrogade 32, TELEFON 6831

5. Bytrop.

Troppen har i Vinter faaet Lov til at holde Tropsmøder i Henrik Madsens Skole. Paa det første Møde holdt en af Troppens passive Medlemmer, Student Tulinius et storartet Foredrag om Island. Paa det andet talte Tropsassistent Jørgensen om Spejderloven.

Paa Moderne ofrer vi $\frac{1}{2}$ Time til Indøvelse af Sange bl. a. med Korpslejreren for Øje.

Den $\frac{3}{4}$ uddeltes 10 Vandreskjolde for 45 km og 1 for 70 km (i 12 Timer).

Troppen har faaet er fast good-turn, idet der daglig stiller en Spejder til Tjeneste paa Korpskontoret.

1. Nørrebro Trop.

Tirsdag den 4. Februar havde Troppen Stiftelsesfest i „City's Selskabslokaler“. Festen var lavet som en sønderjysk Aften, og af Programmet fremhæves særligt:

Onsdag den 23. April — St. Georgs Dag.

8 Em. Parade for samtlige Troppe i Byen. Tropsraad til Stede. Oplæsning af Dagens Budskab. (Vil senere blive tilstillet Troppene i forseglet Konvolut).

Gentagelse af Spejderløftet.

Forfremmelser og Uddeling af Mærker, Tegn og lign.

Foredrag med Lysbilleder om Sønderjylland.

Sang og Dans.

Troppen fik af Divisionschefen Kapt. Schmidt, overrakt en Sølvplade til Troppens standarden for Kartoffelarbejdet i Vanløse.

Troppen har deltaget i Terrainløbet: Hellerup—Søborg—Fortunen, og kom her ind som Nr. 1, hvilket skaffede Troppens 3. Parulje Sølvbægeret.

Desuden afholdes der hver Torsdag Aften Samariterkursus, og Musikerne har gaaet til Musikundervisning hver Søndag.

Samtidig arbejdes der paa at forbedre Troppens Lejrmateriel og paa Træningen til Sommerlejren.

Hellerup Division.

I Februar har Divisionen været paa Tur hver Lordag. De to Lordage afholdtes Terrainøvelser i Egnen omkring Vangede, den tredje var der arrangeret Skøjtebal paa Gentofte Sø. Kl. 4 mødte Spejderne med hver sin Dame, (Spejdere uden Dame 1 Kr. i Bøde), og medens en Trio spillede Valse, dansedes der og afholdtes forskellige Parløb med paafølgende Præmieuddeling; en improviseret „Karussel“ var i stadig Brug. Kl. 7 marcherede hele Selskabet i Fakkeltog og med Musik i Spidsen ned til Hellerup Gymnasium, hvor Ballet fortsattes (dog uden Skøjter). — Søndag d. 23. var alle Divisionens Patruljer paa Tur. Troppens 3die Patrulje tog om Lordagen til Vordingborg og blev indkvarteret hos Spejderne der; Søndag Formiddag afholdtes Øvelse med Værterne. Ved denne Tur vandt Patruljen Konkurrencen om den fornøjelige Tur.

Vestsjællands Division.

Den praktiske Ledelse af Divisionen er foreløbig overtaget af Korpsadjutanten efter Prmlt. Branners Bortrejse.

Den 2. Februar Inspektion af den nyoprettede Nykøbing Trop. Ved samme Lejlighed dannedes et Tropsraad i Byen bestaaende af Hr. Overlærer Steinke, Hr. Bogtrykker Jacobsen og Hr. Dyr-læge Vinden. Hr. Lærer Carlsen har overtaget Hvervet som Tropsfører.

Den 23. Februar. Førermøde i Ringsted for Divisionens Tropsførere. Mange Sager stod paa Dagsordenen bl. a. blev det vedtaget at afholde en Foraarsturnering i Bededagsferien.

Hellerup-Spejdernes Barber & Frisør
bor Strandvej 189 — Tlf. Hellerup 879y

Barbersalonen „Elegant“
er Hellerups første Barbersalon.

Specialitet:
Ansigtssmassage
Hovedmassage
Rationel Behandling mod Haaraffald

Bogtrykarbejde

til gængse Priser leverer

Hellerup Bogtrykkeri
Kommunens ældste Bogtrykkeri

(Indehaver: Johan Henriksen)

Hellerupvej gennem Porten Nr. 8
Tlf. Hellerup 334

AXEL VELDEN

Prima

Chesterfield-Lædermøbler
og engelske do. med Gobelinstof.
Specialitet: Overpolstrede Møbler.

Hovedforretning:

Strandvej 187. — Telf. Helrup 75

Stort Lager og Udstilling

af Egetræs- og polerede Møbler
Strandparksvej 11. Telf. Helrup 2064 x

NBI Ompolstring af Møbler, samt Markiser
og Dekorationsarbejder anbefales.

Fyens Division.

1. Assens Trop.

Der har været foretaget forskellige Tropsture, og Patruljemøder har været afholdt. Torsdag den 13. Februar reddede Spejder Chr. Hansen en Dreng, der var faldet igennem Isen, fra at drukne. C. H. provede først paa at hale Drengen op ved Hjælp af en Legevojn, men da dette kun førte til et Øjeblik lykkedes at holde ham oven Vand med, fik han fat i en lang Stang, og ved Hjælp af denne kom Fyren atter paa

det tørre. Søndag den 16. Febr. løb nogle Dreng paa Skøjter paa Mølle-dammen. Den ene af dem var saa uheldig at falde i Vandet paa et Sted, hvor Isen var meget tynd. Heldigvis var til Stede Spejder Chr. Findsen, som straks, da han hørte Raab om Hjælp, løb til og og nærmest ved et Vidunder reddede Drengen fra at drukne. Det gik til paa følgende Maade: C. F. smed sig paa Maven og krøb frem mod Vaagen; man da Isen var saa tynd turde ingen af de tilstedeværende andre Dreng hjælpe til, hvorfor C. F. var

Den 9. Marts afholdtes Agitationsforedrag i Nykøbing paa Hotel Phoenix samt fremvistes Lysbilleder af Tropsfører cand. pharm. Bonde, c. 200 Mennesker var til Stede.

Den 15. Marts afholdtes samlet Divisionsøvelse i Omegnen af Slagelse.

Alle Troppene er i fuld Gang med Træning til Foraarsturneringen.

1. Ringsted Trop.

Troppens 5. Aars Fødselsdag d. 15. Febr. højtideligholdtes ved en vellykket Fest paa „Svejtserpavillonen“ d. 23. Tropsfører Gording gav en kort Oversigt over Troppens Historie i de forløbne 5 Aar. Desuden var der Oplæsning af Fuldmægtig Melander, Bankkasserer Konradsen, begge Medlemmer af Tropsraadet, der alle deltog i Festen. Der holdtes Taler, blev afsunget Sange m. m., ligesom Troppens eget Hornorkester bidrog til den festlige Stemning.

Tropsfører Gording fik ved Tropsraadets Form. overrakt Divisionens Fortjenstmedalje i Sølv for sit Arbejde for Troppen.

Gamle Spejdere fremdrog forskellige Episoder fra Troppens Liv, særlig i dens spæde Barndom, Lejrturene o. m. a. radio.

alene om det. Efter et Kvarters ihærdigt Arbejde fik C. F. atter den nu meget forkomne Dreng paa det tørre.

1. Bogenso Trop.

Den 16. Februar havde Troppen en lille Sammenkomst paa „Bogensø Hotel“, hvor særlig Divisionens Foraarsturnering var paa Tale.

Troppen tæller 22 Mand!

1. Odense Trop.

Troppen har meldt sig til Assistance ved Indsamling af Tøj til Sønderjyderne. Den er antaget!

1. Stenstrup Patrulje

er paa Initiativ af Patruljefører Hjalmar Knudsen, 2. Patrulje 1. Svendborg Trop dannet. Den tæller 10 Mand.

1. Thuro Trop

er paa Initiativ af Patruljefører Einat Vaaben 3. Patrulje, 1. Svendborg Trop, dannet. Den tæller 15 Mand, men ønsker paa Grund af Mangel paa Førere foreløbig ikke større Tilgang.

Helmer Bream.

Til Troppene i Nørre-jyske Division.

Al Post m. m. til Divisionen bedes indtil videre sendt under Adressen: Otto Glud, Viborg.

1. Skelskør Trop.

Hosstaaende Foto er Skelskør Tropen. Om denne finder vi i „Skelskør Venstreblad“ følgende Notits:

„Hvert Sogn har sin Heks og hver By sine Trolde“; men Skelskør har tillige en uovorn Ungdom. Vi maa lade vore Spejdere, at de i alle Maader udviser en sømmelig og høflig Opførsel, men vi kan ikke tildele deres Kammerater blandt de Dreng, som staar udenfor Korpsen, den samme Ros. —“

— „Vi henstiller til vore Spejdere, at de paatager sig en Slags frivillig Politigjerning iblandt deres ungdommelige og letsindige Kammerater. —“

Ulvebogen.

Af: Sir Robert Baden-Powell, Dansk Udgave ved C. Lembcke.

Den begynder med en Tegning af den mest glimrende lille Ulveunge, man kan faa at se og fortsættes gennem alle sine to hundrede otte og tres Sider i netop samme Retning, samme Stemning, som den, man kommer i ved at se paa denne grinende Hvalp.

Bogen er delt i tre Afsnit: Ulveungerne, Ulveungernes Uddannelse og Flokføreren, navnlig første Del med alle sine fortræffelige Anvisninger og storartede Lege og Danse er ubetalelig og som Forf. siger i sit Forord: „Der er baade saftigt Kød og solide Ben i det, der bydes paa, og hvis blot hver Ulveunge, som sætter dette Maaltid til Livs, vil klare Benene ligesaa godt som Kødet og lade det fede gaaned med det magre, vil han forhaabentlig ogsaa føle sig baade styrket og fornøjet for hver Bid.“

Første Del er væsentlig holdt i fortællende Stil over Emner hentede fra Kipling, Jack London etc. og imellem disse vrimer det med Anvisninger i alle Retninger som: Om at gøre Nytte, Flaget, Jagtagelse, Sporing, Knobene, Lejrklundskab, Nationalsangen, Raadsklippen o. s. v.

Andel Del handler om Uddannelsen og nærmere Instruksion med Hensyn til de forskellige Ulveprøver og hertil hørende Duellighedstegn, medens tredje Del henvender sig til Flokføreren med specielle Instruksioner for denne.

Ulvebogen er en Altmulighandsbog ikke alene for Ulveungen, men ogsaa for de rigtige Spejdere og de graa Ulve og kan ikke undværes af nogen af dem, for den er lige saa god som Spejderbogen. Det er en af de Bøger, der faar en til at smøge Ærmerne op og begynde at tage fat, naar man har naaet sidste Side, men det er jo ogsaa Baden Powell og Spejderchefen, der har lavet den.

Graa Ulv.

Henvendelser til Brevkassen maa være Redaktionen i Hænde senest d. 10. De maa gerne være undertegnet med Mærke, men til Redaktionen Brug maa Navn og Adr. opgives.

Undertegnede har fra forskellig Side hørt Beklagelse over Spejdernes, særlig de københavnske Troppes, ret uensartede Paaklædning. Da jeg betragter denne Beklagelse for berettiget, vil jeg ved dette lille Forslag forsøge at forbedre dette Misforhold.

Jeg har i Jylland haft Lejlighed til at se hvilken god Virkning det har, at ai UniformsRekvission sker gennem Troppføreren. I Lighed med dette vil jeg foreslaa enhver Trop at udnævne en Troppsassistent til „Paaklædningsinspektør.“ Han vil da have til Opgave at rekvirere alle Uniformsgegenstande eller i det mindste at være til Stede ved deres Køb, og han skal saaledes paase, at der ikke anskaffes altfor forskelligartede Ting. Ogsaa paa anden Maade maa han anspore Spejdere til at gøre deres Paaklædning ens.

Bestemmelser saasom: Forbud imod at Spejdere selv køber Toj og lader

Uniformerne sy, altid at have bare Knæ, naar Uniform bæres og en bestemt Afgørelse i Hattespørgsmaalet, vil være yderst gavnlige. (Det er ikke smukt at se, at der i en samme Trop foruden at begge Slags Hætte bæres, ogsaa er Dreng, der gaar barhovede). Ensartet-hed ogsaa i Smaating, som Maaden, hvorpaa Tørklædet og Skuldersløjfen (nogle Troppes bruger nemlig i Stedet farvede Skulderstropper) bæres, giver altid et bedre Indtryk af, at der er Orden i vedkommende Trop, IK.

Danske Spejdere, som kunde ønske at korrespondere paa tysk, engelsk eller fransk med Kammerater i Schweiz, kan indsende Navn, Adresse og Oplysning om, hvad de særligt maatte ønske at korrespondere om til.

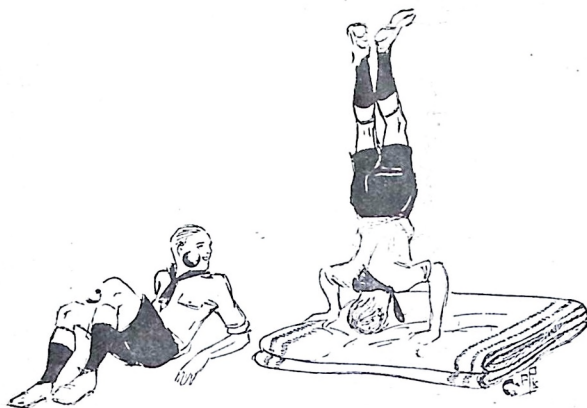
Redaktør P. Lombard.

Lombachvej 28 a. Bern.

Enhver rigtig Spejder

laver selv sin Suppe af

„THOR“ Kødextrakt

Spejder-Tæpper

— Ekstra stærke —
125 × 190

Kr. 13.00

Crome & Goldschmidt
City

AMATØRERNE

køber Apparater, Plader, Papirer og alt andet FOTO-
GRAFISK TILBEHØR og udførlig Vejledning gives hos

HEINRICH & POULSEN

HØJBROPLADS 6 — KØBENHAVN — TELEFON 1428, 8728

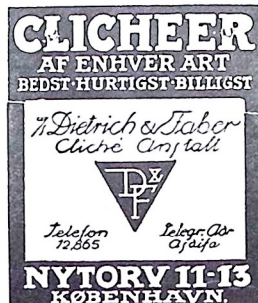
HELLESENS TØR ELEMENT

Verdens bedste

C-M-HESS
VEILE

STØBE
GODS

Barnängens Blæk

faas overalt og
bruges overalt

